

GŁOS NARODU

NR. 162. — ROK XXXVIII.		REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA KRAKÓW, ULICA SW. KRZYŻA L. 11.			
		KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055		KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW 401.099.	
PIĄTEK 19 CZERWCA 1931.	Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Za granicą
	Miesięcznie	z odnośnieniem	bez odnośnienia	6-20 zł.	9-50 zł.
				Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
				5-70 zł.	
TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.					

Dobra okazja.

Jeżeli obecna sytuacja gospodarczo-finansowa w Europie potrwa przez czas dłuższy, to powinna nadejść dla Polski odpowiednia chwila do zagwarantowania sobie pokoju i bezpieczeństwa tak od wschodu, jak od zachodu... Rosja bowiem pochłonięta wielką i kosztowną imprezą „piatiletki“ zdana jest do pewnego stopnia na łaskę kapitału zagranicznego oraz państw zachodnich, Niemcy zaś zagrożone katastrofą gospodarczą będą się mogły uratować tylko przez pomoc zagranicy, która przy tej sposobności będzie mogła postawić im pewne warunki.

Że Rosja potrzebuje zagranicznego kapitału dziś bardziej, niż kiedykolwiek przedtem, że bez tego kapitału i pomocy zagranicznej nie zdola wykonać swego śmiałego planu, o tem m. i. świadczą konferencje francusko-sowieckie w Paryżu. Zaczęły się w dniu 4 czerwca na życzenie sowietów. A mają na celu doprowadzić z powrotem do znormalizowania stosunków handlowych między Francją a Rosją zredukowanych ostatnio prawie do zera.

Rokowania te nie idą podobno gładko. Francja żąda załatwienia kwestji długów carskiej Rosji, do czego bolszewicy nie objawiają wielkiej ochoty. Ale nie ulega wątpliwości, że w miarę, jak wykonywanie „piatiletki“ pójdzie coraz trudniej, opór bolszewicki wobec Francji będzie słabnął, a wtedy może przyjść czas na całkiem poważne rozmowy z bolszewikami także w sprawach politycznych.

Już teraz dzwoni na alarm nacjonalistyczny „Lokal-Anzeiger“ i twierdzi, że układ francusko-sowiecki, którego losy rozstrzygają się teraz w Paryżu, zawiera m. in. gwarancje dla wschodnich granic Polski. Nie nam o tem niewiadomo. Pomysł sam jednak złączenia bezpieczeństwa wschodnich granic Polski z francusko-sowieckim paktem o nieagresji jest całkiem realny. W jakim zaś stopniu możliwy do przeprowadzenia, zależy już od zobowiązań, które sowiety wzięły na siebie w układach zawieranych z Niemcami.

W każdym razie widocznym jest dzisiaj, że przyszedł czas, w którym Rosja sowiecka będzie w szczególniejszy sposób uzależniona od zagranicy.

W takim samym stanie znajduje się dziś i Rzesza Niemiecka. Jej kryzys gospodarczy rozwijający się ciągle jeszcze i grożący państwu olbrzymim deficytem blisko półtora miljarda marek nie da się prawdopodobnie pokonać bez interwencji zagranicy, a więc bez pomocy państw Ententy, które otrzymują odszkodowania wojenne od Niemców. Utrzymują się pogłoski, że Niemcy zażądają moratorium dwuletniego. Prawdopodobnie jednak na tem się nie skończy. Niemcy pójdą dalej i zażądają rewizji planu Younga, a więc zmniejszenia odszkodowań. Czy ją uzyskają, nie wiadomo. Charakterystycznym jednak jest, że w związku z wyjazdem Stimsona do Europy medjolański „Corriere della Sera“, dla Niemców przyjaźnie usposobiony, pisał o raporcie przedstawionym przez Waszyngton Lidze Narodów, w którym dano wyraz konieczności rewizji długów; od tego bowiem zależy dalszy

rozwoj sprawy rozbrojenia międzynarodowego. Jeśliby zaś Ameryka weszła zdecydowanie na tę drogę, to — nie ulega wątpliwości — musiałaby na nią wciągnąć całą Europę i doprowadzić do redukcji odszkodowań płaconych przez Niemcy.

Tak więc otwiera się przed nami możliwość skłonienia mocarstw do przedłożenia Niemcom naszych żądań zagwarantowania granicy zachodniej.

Nie wiadomo, czy wypadki potoczą się po torach wyżej wskazanych. Jeśli jednak potoczą się po nich, to nie ulega wątpliwości, że się nam nadarzy pierwsza od Locarna sposobność uzyskania gwarancji dla dwóch naszych zagrożonych granic: od wschodu i od zachodu. Nie wyzyskaliśmy okazji Locarna, — powinniśmy wyzyskać obecną. Czy jednak wyzyskamy?

Pesymistyczne uwagi nasuwa nasz stan korpusu dyplomatycznego. Brak w nim dyplomatów na większą miarę. Są to po największej części albo reprezentanci, albo urzędnicy. A lord Salisbury zaliczał dyplomację do nauk filozoficznych, oczywiście tylko w tem znaczeniu, że wymaga umysłowości konstruktywnej i inwencyjnej.

Starsi pamiętają lata przedwojenne. Były to lata przedewszystkiem dyplomacji; może jeszcze lata sztabów generalnych, ale przedewszystkiem dyplomacji. Nie będzie jej zbytnio chwalić. Wiemy, że nizane przez nią intrygi przygotowały wkońcu wojnę. Ale nie można się oprzeć wrażeniu, że powojenna generacja dyplomatów zostaje daleko w tyle za przedwojenną. Gorzej jest jeszcze w Polsce, która korpus dyplomatyczny musi sobie dopiero wychowywać, a na razie posługiwać się często ludźmi, którzy się do funkcji dyplomatycznych nie nadają. Byłoby to już jednak szczególnym niedołęstwem, gdyby nawet ta nasza dyplomacja nie umiała skorzystać z takich okazji, jak te, o których piszemy. Same się bowiem proszą o wykorzystanie... Oczywiście pod warunkiem, że się stosunki w Rzeszy niemieckiej i w Rosji sowieckiej rozwijają w sposób wyżej określony. W. Z.

„Ill. Kurjer Codz.“ przynosi wywiad, którego udzielił miał Mussolini redaktorowi paryskiego „Journal“. Mussolini miał mu oświadczyć:

„Uznaję, że religja jest bezwzględnie potrzebna i oświadczam gotowość odkomenderowania (!) co niedzielę wszystkich dzieci gremjalnie do Komunii świętej. To jest religja, zaś wszystko inne jest polityką, a polityką jestem ja. Nie pozwolę nikomu, a to bezwzględnie nikomu, naruszyć w jakiegokolwiek formie tego, co należy do państwa. Stanowisko moje jest zupełnie jasne: Wszystko w państwie, a nie poza niem. Dzieci należą wyłącznie do państwa, a nikt poza tem nie może sobie rościć do nich pretensyj“.

Nie wiadomo, czy ten „wywiad“ jest autentyczny. Jeśliby się jednak pokazało, że Mussolini istotnie powiedział zacytowane wyżej zdanie, to byłoby to dowód, że dyktator włoski nie ma pojęcia o istocie religji. Jego „gotowość odkomenderowania (!) co niedzielę dzieci do Komunii św.“ zakrawa na ironję i oburza, jak nas oburzała „kazionnaja“ (makazana) wiara w carskiej Rosji.

„GLORIA“

znane ze swej dobroci ostrze do golenia
Odnaczone medalami w kraju i zagranicą
Wszędzie do nabycia! — Wszędzie do nabycia!

Redukcja 14.000 urzędników?

Warszawa, 18. 6. (Telef. wł.) Pogłoski o zamierzonych redukcjach w administracji państwowej utrzymują się dalej. Jak mówią, ewentualna redukcja dotknęłaby przedewszystkiem cztery kategorie pracowników państwowych:

- 1) osoby, które w charakterze kontraktowych zajmują kilka posad rządowych,
- 2) emerytów, którzy poza tem są kontraktowymi urzędnikami,
- 3) zameżne funkcjonariuszki państwowe, których mężowie są na posadach — i

4) pewną ilość urzędników Kontraktowych. Jak słychać, ilość osób pierwszych trzech kategorii wynosi 14.000. Prasa zbliżona do rządu podaje sprostowanie tych pogłosek w tej formie, że w obecnej chwili nie ma mowy o mechanicznej redukcji jakiegokolwiek procentu urzędników i że uchwały Rady Ministrów oraz poszczególnych resortów, dotyczące skasowania zbędnych urzędów będą wprowadzane w życie stopniowo.

Postulaty Izby Przem. Handlowej w Warszawie.

Warszawa 18. 6. (Telef. wł.) Wczoraj odbyło się posiedzenie Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie. Prezes Izby b. minister Klarner omówił w dłuższym przemówieniu szereg postulatów, które przedstawione będą rządowi. Izba domaga się przeprowadzenia reformy skarbowej według zgóry opracowanego planu, zastosowania wymiaru podatku obrotowego za rok ubiegły i zaliczek za rok bieżący do zmniejszonych obrotów gospodarczych, złagodzenia rygoryzmu w stosunku do ksiąg handlowych, wprowadzenia jawności postępowania wymiarowego przy podatku przemysłowym od obrotu, zastosowania ryczałtowego sposobu wymiaru podatku obrotowego dla drobnych płatników i przeniesienia rozporządzenia o lichwie pieniężnej.

Izba zajmowała się pozatem ustawą o fun-

duszu drogowym. Stwierdzono, że wysokie opłaty na rzecz funduszu drogowego wstrzymały zakup samochodów zarówno dla potrzeb prywatnych jak i dla przedsiębiorstw przewozowych, że opłaty nałożone na przedsiębiorstwa autobusowe, przekraczają ich zdolność płatniczą. Nadmierne opłaty z tytułu funduszu drogowego powodują likwidację przedsiębiorstw autobusowych, względnie znaczne zredukowanie liczby kursujących samochodów. Ustawa o funduszu drogowym jest sprzeczna ze słusznymi zasadami opodatkowania. Izba Przemysłowo-Handlowa domaga się nowelizacji ustawy o funduszu drogowym. Niezawodnie min. robót publicznych Neugebauer na jutrzejszej konferencji z przedstawicielami przedsiębiorstw autobusowych weźmie uchwały Izby pod uwagę.

Kongres kolejarzy abstynentów w Warszawie.

Warszawa 18. 6. (Telef. wł.) Dziś przed południem w gmachu Stowarzyszenia Techników nastąpiło otwarcie międzynarodowego kongresu kolejarzy abstynentów. Obrady zagaill prezes międzynarodowego związku kolejarzy p. Weber z Zurychu, który zarazem przewodniczył obradom. Przemówienie powitalne wygłosił minister komunikacji p. Kuehn, ponadto delegaci kolejarzy niemieckich, austriackich, francuskich, węgierskich, włoskich, jugosłowiańskich, rumuńskich i fińskich. W przemówieniach delegatów, którzy bawią w Polsce już od 4 dni, brzmiały wyrazy wdzięczności i uznania za trwające dotąd przyjęcie. Goście od po-

niedziatku zwiedzili Kraków, Zakopane, Tatry, Czorsztyn, Mościce i in.

Przemawiali jeszcze sen. Lempke imieniem związku urzędników kolejowych, p. Iżycki w imieniu towarzystwa „Trzeźwość“, oraz p. Sołbański imieniem „Rodziny Polskiej“. Uroczystość otwarcia kongresu zakończyła się o godz. 2-giej, poczem goście udali się na obiad, wydany przez główny komitet przyjęć.

Zabawnym zbiegiem okoliczności w dniu dzisiejszym, kiedy kongres kolejarzy-abstynentów zaczyna obrady, weszła w życie nowa ustawa alkoholowa.

DLACZEGO USTĘPUJE MINISTER SKŁADKOWSKI?

Warszawa 18. 6. (Telef. wł.) W kolach politycznych ustąpienie gen. Składkowskiego, ministra spraw wewnętrznych, łączą z rozmowami, które prezydent B. B. prowadzi z przedstawicielami Unia. Zdaniem tych kół osiągnięcie celów zamierzonych przez inicjatorów konferencji polsko-ukraińskich wymagało ustąpienia generała Składkowskiego jako kierownika „pacyfikacji“ Małopolski Wschodniej.

KARY ZA SZPIEGOSTWO.

Tarnopol, 18. 6. (PAT). W Czortkowie sąd okręgowy skazał Burakowską Helenę za zbrodnie szpiegostwa na 6 lat c. więzienia, postanawiając nadzór policji po odbyciu kary. Ponadto skazano Grabowicza Juljusza na 2 lata c. więzienia.

Dyrektor lwowskiej dyrekcji kolei państwowych inż. P. Prachtel-Morawiański przechodzi z dniem 1 lipca na emeryturę. W jego miejsce dyrektorem zostaje inż. Wiktor, dotychczasowy dyrektor kolei państwowych w Stanisławowie.

NIKT NIE KUPUJE AKCYJ.

Warszawa, 18. 6. (Tel. wł.). Na giełdzie warszawskiej sytuacja stała się wprost rozpaczliwa. Najlepsze papiery nie znajdują nabywców. Sytuację pogorszył krach wiedeńskiego Credit-Anstaltu, który wprost zasypuje Warszawę akcjami Banku Polskiego, zakupionymi w swoim czasie, a których Warszawa w tej chwili nie może przyjąć. Kurs tych akcji spadł więc do 116 i to przy minimalnych transakcjach.

AUDJENCJE U P. PREZYDENTA.

Warszawa, 18. 6. (PAT). Pan Prezydent Rzplitej przyjął w dniu dzisiejszym przedstawicieli Związku Przemysłowców Metalowych, następnie delegację Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika z prezesem Tokarskim na czele, oraz nowomianowanego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Rzplitej Polskiej we Wiedniu p. Lukaszewicza.

Berlin, 18. 6. (PAT). Wodnopłatowiec niemieckiej szkoły lotniczej w Warnemünde zatonał wczoraj podczas przymusowego wodowania. Załoga została uratowana.

O czym piszą inni?..

Kto będzie min. spraw wewnętrznych?

„Czas“ donosi, że p. min. Składkowski wyjechał

„na okres wyborczy na teren okręgu plockiego“. „Wicepremier Bronisław Pieracki, który wymieniany jest jako główny kandydat na przyszłego ministra spraw wewnętrznych, jest poważnie chory i prawdopodobnie nie będzie mógł przybyć do Warszawy w ciągu najbliższych dwóch tygodni. W razie wcześniejszego mianowania gen. Składkowskiego drugim wiceministrem spraw wojskowych, powstałaby konieczność przejściowego mianowania kierownika ministerstwa spraw wewnętrznych. Na ten wypadek wysuwane jest nazwisko obecnego wiceministra Stamirowskiego. Ponieważ wicepremier Pieracki dotychczas nie wypowiedział się w sprawie objęcia teki MSW., a z drugiej strony resort ten zalicza się do najcięższych, co nie szło w parze z obecnym stanem zdrowia p. Pierackiego, przeto sprawa pozostaje narazie otwartą“.

Czyli, że jeszcze się nie namyślił, albo że p. Pieracki nie objawia ochoty do objęcia jednego z „najcięższych“ resortów.

Ograniczenie sprawy więźniów brzeskich

Prasa warszawska pisze już o ograniczeniu procesu brzeskiego do posłów Stronnictwa Ludowego i PPS. jako o fakcie dokonanym. Akt oskarżenia ma się odnosić tylko do „Norberta Barlickiego i tow.“, którzy brali udział w krakowskim kongresie „Centrolewu“, a obejmuje 16 tomów pisma maszynowego. Proces sądowy wykaze, czy ten kongres był istotnie, jak twierdzą w obozie rządowym, „antypaństwową manifestacją“. Ale już teraz należy się zapytać, za co był więziony w Brześciu taki np. b. woj. Dąbski (Stron. Narodowe), którego sprawa została podobno teraz „umorzona“ (?)

„W akcie oskarżenia — pisze „Kurjer Poznański“ — jaki mu wręczono w Brześciu, podano, że za udział w zjeździe „Centrolewu“ w Krakowie. Tymczasem Dąbski nie tylko że nie był na zjeździe w Krakowie, ale należał w naszym obozie do ludzi, którzy najświeżiej występowali przeciw łączeniu „naszej działalności politycznej z działalnością „Centrolewu“. Sledztwo istotnie nie mogło tu wykryć żadnych poszlak. Ale co powiedzieć w takim razie o nakazie aresztowania Dąbskiego? Na czym ono było oparte? Co powiedzieć o pierwotnym akcie oskarżenia? Co powiedzieć o ulemożliwieniu obrony niewinnie uwiezionego człowieka adwokatem, których wszystkie wnioski obronne były przeciw odrzućane“.

Znany oszczercza Moraczewski próbował w okresie, gdy Dąbski był odcięty od świata, insynuować, że b. wojewoda wołyński pozostawił jakieś nieporządki rachunkowe w urzędzie, jaki zajmował. Podłość tej insynuacji była tak wielka, że nawet obecne „sanacyjne“ władze administracyjne zaprzeczyły jej. A więc i z tej strony nie można było nieskazitelnemu charakterowi Dąbskiego postawić żadnego zarzutu“.

„Gazeta Warszawska“ donosi, że sprawa pos. Korfantego uległa zawieszeniu z powodu „interwencji Sejmu śląskiego“, a sprawę p. Popiela „wydzielono“.

Oskarżenie przeciw pos. Popielowi.

W związku za sprawą p. Dąbskiego zapytuje „Robotnik“:

„Jakto? Więc wolno w Polsce Niepodległej aresztować w nocy człowieka znanego, nie mającego zamiaru uciekać, — wolno trzymać go w więzieniu brzeskiem w znanych z interpelacji poselskiej warunkach, wolno „izolować“ go najzupełniej od rodziny, obrońców, przyjaciół, — poto, by koniec końców „sprawę“ uległa umorzeniu z decyzji prokuratora? Nie znalazłono najwidoczniej żadnych cech przestępstwa. Czy podobna sobie wyobrazić cośkolwiek podobnego gdziekolwiek na świecie? Wszak sędzia śledczy prowadził śledztwo!..“

„Więść niesie — pisze dalej „Robotnik“ — że Karol Popiel ma być oskarżony osobno o... sprawę „masek gazowych“ w związku ze sprawą gen. Żymirskiego. Warto tedy przypomnieć, że, gdy powstała sprawa gen. Żymirskiego, K. Popiel złożył piastowany przezeń podówczas mandat poselski, by móc stanąć do dyspozycji prokuratora i sądu. Nikt go wtedy nie pociągnął do odpowiedzialności. Jakże zatem rozumieć ową wiadomość, o której wspominał...“

Kto odpowiada za wygórowany budżet?

„Polonia“ przypomina teraz następujące oświadczenie p. Józefa Piłsudskiego z 18 października 1930.

„Ja, pomimo względnie ciężkiego stanu,

Kryzys republiki tureckiej.

Skończyły się już dość dawno „piękne dni Aranjuezu“ dla młodej republiki tureckiej. Po szeregu lat „radosnej twórczości“, reform i zmian w ustroju społecznym i w życiu kultu almem, przyszły ciężkie czasy kryzysu gospodarczego i upadku przemysłu, z wielkim trudem i z wielkim nakładem energii budowanego przez Kemala Paszę.

Pewna część opinii tureckiej dopatrywała się źródła tych bolączek w systemie jednej partji politycznej. Ponieważ — mówiono — niema w parlamencie drugiej partji poza „partją ludową“ Kemala Paszy, niema też kontroli. W roku ub. próbowano złożyć nową partję pod auspicjami ambitego dyplomaty Fetni Beja. Została jednak w zarodku zgnieciona przez administrację.

Wybory odbyte w maju b. r. nie przyniosły żadnych zmian. Początkujący zaledwie przemysł znalazł się w trudnościach, z których nie może wyjść. Ratuńscy żąda od skarbu państwa, który go oczywiście dać nie może z powodu zubożenia ludności. Wzrasta bezrobocie, a bezrobocni zaczynają poważnie dawać się we znaki ludności. Turcja bowiem nie ma ustawodawstwa odrobnościowego, ani „funduszu bezrobocia“. Człowiek jest zdany na samego siebie, a, kiedy wpadnie w nędzę, musi sam o sobie myśleć.

Przychodzi mu z pomocą „Koran“, który za leca miłosierdzie, ale tylko w stosunku do współwyznawców. Zresztą religijny mahometanin przyjmujący „kismet“ (przeznaczenie) jako konieczność nie do odparcia, cierpi z rezygnacją. Choć z drugiej strony — przyznać trzeba — sytuacja ulega zmianie skutkiem działań „reform“ Kemala Paszy w dziedzinie religijnej i kultury. „Świecka“ szkola i rozdzielność państwa i kościoła, które przeprowadził Kemal Pasza, przyczyniły się do osłabienia uczuć religijnych w masach ludowych, a wraz z tem dają się i tu odczuwać rewolucyjne zmiany.

Rozpoczęły się obrady nowego parlamentu. Ma on uchwalić budżet na rok bieżący. Posłowie domagają się obniżenia podatków, udzielenia „premiij“ urzędnikom, a śmieśli wręcz oskarżają rząd o niedołęstwo. Na razie nietykalną jeszcze jest osoba dyktatora, Kemala Paszy. Ale przy dalszym rozwoju wypadków i on może się stać celem ataków ze strony rozgor-

zonej ludności i jej parlamentarnych przedstawicieli.

Promień światła na stosunki w Turcji rzuca prowadzona obecnie, a gwałtowna, kampanja prasowa... Zaczęła ją w adomosc, że wydawca dziennika „Jarini“, Arif Orucz Bej, przyjaciel Fetni Beja, zamierza powołać do życia „partję robotników i rolników“ o charakterze opozycyjnym w stosunku do obecnego dyktatorskiego reżimu. Wiadomość podziałała jak bomba. Rządowy organ „Dżumhuriet“, zaatakował Orucza Beja, że poprzednio był komunistą. Na to odpowiedział Orucz Bej w swoim dzienniku:

„Zapytuję, czy „Dżumhuriet“ zapomniała, iż jej wydawca i redaktor naczelny był członkiem zarządu partji komunistycznej, a od czerekielskich komunistów wziął tysiące funtów tureckich na założenie pisma „Jedli Gm“? “

Zatakowany w ten sposób wydawca „Dżumhuriet“ zamilkł, ale swoją walkę z przeciwnikami rządu zaostrzył.

Ta kampanja prasowa jest dlatego pouczająca, że stwierdza ponownie, iż kierujący dziś opinią publiczną lub życiem politycznym Turcji ludzie prawie wszyscy przeszli przez socjalizm lub częściowo nawet przez komunizm. Ta ich przeszłość zaciążyła nad młodem państwem i ona to sprawila, że państwo tureckie dziś po przeprowadzeniu szeregu radykalnych reform znalazło się w dużych trudnościach.

Opinia zwraca się coraz częściej przeciw rządowi. Ten jednak kpi sobie na razie z wszelkiej opozycji. Ma za sobą wojsko. A dopóki ono stoi wiernie przy rządzie, niema mowy o poważniejszych fermentach lub o obaleniu rządu. Turak ma wielki szacunek dla uzbrojonego człowieka. Tem się tłumaczy ta swoboda poljeji tureckiej („kawaw“) w stosunku do biernej ludności przed wojną, i na tem też charakterystycznym znamięm charakteru tureckiego opiera Kemal Pasza swoje nadziej i swoje rządy. Działania te też niezaprzeczenie wysoki autorytet „dyktatora“ oczyszczającego się ciągle w masach sympatjami. Ale historia uczy, że trzeba tylko, by się znalazł drugi awanturnik, zdecydowany na wszystko i popularny trybun ludowy, a masy odwracają się od wczorajszego wodza i sympatje przetrzucają na nowego. Na razie go niema. Ale, co pokaże jutro? B. D.

Płace robotników a dyrektorów w Polsce

Przed kilku tygodniami poruszono w „Głosie Narodu“ sprawę wysokich plac dyrektorów w różnych przedsiębiorstwach przemysłowych w Niemczech. Niejeden czytelnik pomyślał sobie zapewne odradu, że podobno jest w Polsce i że przepaść między placami obrzytniej masy robotników a garstką dyrektorów i administratorów jest równie wielka, jak w Niemczech. Tak jest istotnie. Stwierdziła to już przed kilku laty Komisja Ankietowa, powołana przez rząd p. Bartla. Wykryła ona, że nie brak przedsiębiorstw, w których pensje dyrektorów i członków rady nadzorczej wynoszą więcej, niż place robotników. Przedewszystkiem zaś ustalono wtedy, że robocizna stanowi stosunkowo bardzo małą część ogólnych kosztów produkcji, że zatem w okresach kryzysu niekoniecznie trzeba zmniejszać place robotnicze. Mimo wszelkich jednak badań idzie się u nas starą, utartą drogą. Zamiast energicznie starać się o tańszy surowiec, zaprowadzać nowoczesne maszyny, usuwać zbędnych pośredników przy zbyciu towaru, u nas przemysł zaczyna od zmniejszania plac robotników. Nie słyszeliśmy natomiast, jak słusznie zauważył

chciałbym iść z budżetem o niezmięionej globalnej sumie w porównaniu z tegorocznym, natomiast mój doradca finansowy, minister skarbu, nalega uporczywie, abym zgodził się na obniżenie budżetu... Uprzedził panów ministrów, że naturalnie przy ostatecznej rozmowie odbędą się targi z p. Matuszewskim, że ja będę siedzi in plus, a on in minus... Tak, że teraz w głowie mi ciągle tańcza cyfra przypuszczalnej cyfry globalnej...“

„Był rozkaz — stwierdza „Polonia“ — iść in plus. Poszedł in plus rząd na rozkaz marszałkowski, in plus uchwalila dwa miljardy 850 milionów zł. potulna większość marszałkowska w Sejmie. I oto zaledwie w trzecim miesiącu brat marszałka obwieszcza nam, że rząd marszałka obniżył budżet o 400 milionów. Marszałek zaś teraz nie zajmuje się już „con amore“ budżetem i woli się na tym odcinku kazać zastępować przez Jasia.

Opozycja podczas obrad sejmowych wciąż wskazywała na to, że budżet, żądany przez rząd, jest za wysoki, nierealny i niewykonalny. Ale rozkazy marszałka szły in plus, a rozkaz jest rozkazem i dla waletów i dla mameluków „jego“ w Sejmie. Dziś jednak stwierdziło życie, kto miał rację

lub dwa razy na rok na posiedzenie, a czasem nawet i fo nie jest wymagane. Wystarczy podpiśnięcie bilansów. Tacy członkowie rad nadzorczych otrzymują też po kilkadziesiąt, a czasem po parę tysięcy złotych.

Stan taki mógłby może nie wywoływać wielkiego oburzenia, gdyby to był okres rozkwitu gospodarczego, gdyby fabryki pracowały całą parą i gdyby robotnik otrzymywał przynajmniej swój skromny zarobek. Gdy jednak w kraju szaleje bezrobocie, gdy zmniejsza się place robotników, a częściowo wogóle wydała na bruk, czyż elementarne zasady sprawiedliwości nie nakazują zredukować najpierw liczbę posad dyrektorów i członków rad nadzorczych, a place ich wydatnie obniżyć?

Trzeba jeszcze i to wziąć pod uwagę, że w okresie kryzysu, gdy się fabryki i kopalnie częściowo zamyka, personel zarządzający ma chyba mniej roboty, niż w okresie pomyślnej konjunktury, gdy trzeba rozszerzać fabryki, organizować nowe oddziały, przyjmować i szkolić nowych pracowników, etc. Wszelkie zatem fraszki o specjalnym wynagradzaniu talentów „organizacyjnych“ lub „wynalazczych“ w obecnej chwili nie wytrzymują krytyki.

Zagadnienie plac nie jest tylko sprawą robotnika i kapitalisty. Interesuje całe społeczeństwo. Sympatje jego muszą być po stronie wyzyskiwanych. Ale nietylko nasze uczucia moralne są dotknięte. Tu wchodzi w grę także kieszeń każdego obywatela. Nietylko dlatego, że kosztowna administracja podraża zawsze kosztu towaru, lecz także z tego powodu, że niektóre gałęzie produkcji są właściwie podporzynane kosztem całego społeczeństwa. Wiemy przecież dobrze, że cukier polski sprzedaje się zagranicą poniżej kosztów produkcji, ale zato w kraju jest odpowiedzialność drogi. Węgla zaś przewożą nasze koleje w wielu wypadkach poniżej własnych kosztów, a ponieważ są one przedsiębiorstwem państwowym, więc znowu deficyty kolejowe musi pokrywać ogół obywateli.

Czy państwo powinno tolerować ten stan rzeczy? Co do przedsiębiorstw, zdanych całkowicie na własną siłę i rozwijających się w wolnej konkurencji, można mówić, że przedsiębiorstwa gospodarujące rozrzucają same zbankrutują. Te jednak przedsiębiorstwa, które państwo ochrania, którym wszelkimi siłami pomaga do unikania deficytów, będą żądać coraz większych ulg i dopłat. Czy można się z takim stanem rzeczy pogodzić? Czy państwo nie ma obowiązku wyrwać nacisku na te gałęzie przemysłu, by nareszcie przeprowadzono radykalne oszczędności. Kosztem dyrektorów i członków rad nadzorczych?

Robotnicy, którzy o tych placach swych zwierzchników wiedzą, są cierpliwi i burzą się tylko w chwili redukcji zarobków lub całkowitego pozbawienia pracy. Społeczeństwo jednak nie powinno ani żądać takiej cierpliwości, ani liczyć na nią. Powinno się domagać, by państwo odpowiednimi ustawami ten niezdrówi stan rzeczy choć w części usunęło. Kilka listów pasterskich Biskupów niemieckich na W. Post w tym roku bardzo wyraźnie stanęło na tem stanowisku. S. S.

Polski komitet obrony pokoju.

We wtorek odbyło się w Warszawie w kamienicy księżat Mazowieckich ogólne zebranie „Polskiego Komitetu Obrony Pokoju przez poszanowanie traktatów“. Przewodził p. Leon Wasilewski. Sprawozdanie z działalności zarządu tymczasowego złożył p. Jan Dąbski. Zarząd zajmował się powołaniem do życia profesjonalnych oddziałów komitetu we Lwowie, Krakowie, Poznaniu, Toruniu, Lublinie i Wilnie, nawiązał stosunki z podobnymi komitetami w Rumunii, Jugosławiji i Czechosłowacji, wreszcie zainicjował jazd przedstawicieli komitetów obrony pokoju. Zjazd ten odbędzie się pod koniec czerwca w Paryżu. Wezmą w nim udział trzy przedstawiciele komitetu polskiego.

Do zarządu głównego komitetu zostali wybrani: prof. Dembiński, Jan Dąbski, Bolesław Kocowski, ks. Kaczyński, Kolodziejski, Zdzisław Lubomirski, Wacław Lypaciewicz, sen. Wojciech Rostworowski, poseł St. Stroński, Juliusz Trzeciński, St. Zaleski, Mieczysław Zaleski i Leon Wasilewski.

—OO—

Przedstawiciel polskich robotników w Genewie.

Prasa sanacyjna przyniosła niedawno wiadomość, że w obradach Międzynar. Organizacji Pracy w Genewie bierze udział p. Grajek jako reprezentant „bezpartyjnych związków zawodowych“ rządowych. W „Kurjerze Śląskim“ pojawił się teraz komunikat związku górników „Zjednoczenia Zawodowego Polskiego“ (ciążącego ku N. P. R.), w którym czytamy: „p. Grajek został jako delegat robotników w Polsce delegowany na konferencję przez Rząd na propozycję, i z ramienia Zjednoczenia Zawodowego Polskiego, nie odbierając od innych związków żadnych zleceń, lub nie wchodząc wobec nich w jakiekolwiek zobowiązania. W myśl statutu „Zjednoczenia“ w wyjątku

Z teatru im. Słowackiego.

„Głupi Jakób“ — komedia w 3 aktach
Tadeusza Rittnera.

(Gościnnie występ Mieczysława Frenkla).

Dyrekcja teatru zrobiła dobry wybór, przeznaczając na wieczór, który miał być uczczeniem dziesiątej rocznicy śmierci Tadeusza Rittnera — najlepszą jego sztukę: „Głupiego Jakóba“. Rittner — więcej literat niż dramaturg — w tej właśnie sztuce zdobył się na silny nerw sceniczny, pokazał postacie z krwi i kości, sytuacje doskonale podpatrzone. Ten skrawek wykrojony z życia, daje obraz, w którym ludzie wzajemnie się oklamują i zamykają w splocie wynikających stąd kolizyj — i nie mogą wiążących splotów rozerwać. W tym dramacie. Jedyną postacią, z którą należy współczuć — to ten uczciwy, prawdomówny, pełen prostoty, zakochany, nieszczęśliwy Jakób. Na żaden sposób nie przystaje on do tych ludzi i sytuacji, bo — o ironjo! — za głupi, aby kłamać i uszukiwać: więc musi odejść i ma siłę po temu. Z tą postacią należałoby sympatyzować — tymczasem p. Lucjan Krzemieński w roli Jakóba miał za wiele temperamentu Pochronia z „Dziejów grzechu“, a przecież były momenty, w których radość młodego junaka można było tak pięknie powiązać z liryzmem zakochanego i kochanego, prymitywnego chłopca. Szambelana — człowieka skąpego i złośliwego — grał znakomity gość warszawski: Mieczysław Frenkel. Urok sztuki Mieczysława Frenkla polega tu — jak zresztą zawsze — na bezwzględnej naturalności gestu i głosu. Najbystrzejsze oko widza nie potrafiłoby podpatrzeć w grze jego granicy między sztuką a życiem. Prostotę — ten najtrudniejszy środek artystycznego wypowiedzenia — widać u Frenkla na każdym kroku. Drugą postacią, na której spoczywa punkt ciężkości sztuki Rittnera — to Hania. Grała ją świetnie p. Jadwiga Zakliczka: podkreślała przedewszystkiem spokój i równowagę kobiety konsekwentnej i materialistycznie myślącej. Wygrywała z wielką siłą dramatyczną zarówno kwestje mówione, jak i te długie momenty milczącej obecności na scenie. Jej scena z Szambelanem w drugim akcie należy do arcydzieł sztuki aktorskiej, a to jedynie przez ten szczęśliwy umiar, jaki świetna artystka umiała zachować między treścią kwestji, a jej dramatycznym wypowiedzeniem. Wogóle koncertowa gra p. Jadwigi Zakliczkiej — przedstawicielki młodego pokolenia artystów — w połączeniu z mistrzowską grą Mieczysława Frenkla — zawsze żywotnego i pełnego inwencji reprezentanta generacji schodzącej już dziś ze sceny, — to bardzo interesujący i pozostający obraz sztuki aktorskiej. Reszta zespołu, pp.: Kłofska-Sauerowa (doskonale upozowana pani Marta), Z. Zalewska, W. Szyborski, K. Fabisiak, W. Pawłowski, R. Wroński i K. Utnik, zarysowali postacie żywe. Dużo wdzięku miała p. M. Bednarska w epizodycznej roli Misi. Antoni Waśkowski.

Kino, sztuka.

Ostatni film Murnau'a

wykonany przez tubylców Oceanji.

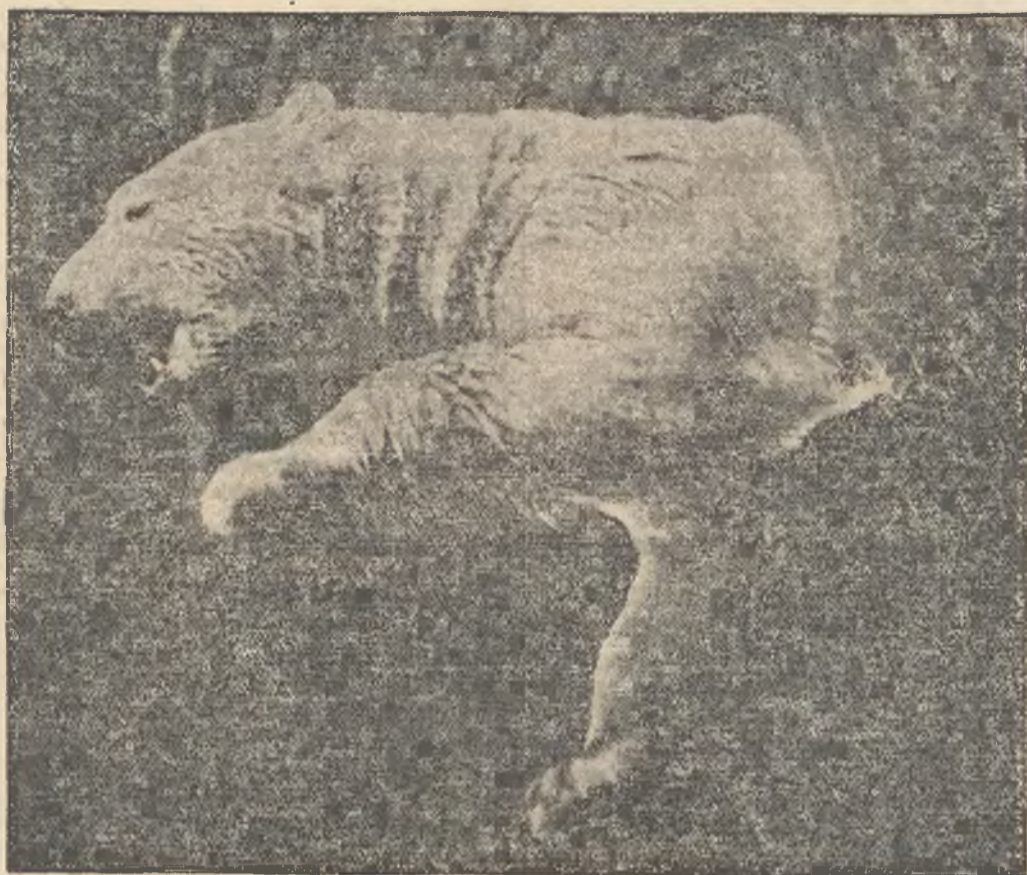
Zgasły niedawno w wypadku samochodowym F. W. Murnau, jeden z najciekawszych twórców filmowych, zostawił w spuście ledwie jeden obraz, którego jeszcze nikt nie widział. Film ten p. t. „Tabu“ nakręcony przez Murnau'a na Wyspach Południowych był po prostu eksperymentem. Nie ze względu na treść. Bo scenariusz dosyć blady nie przynosi wiele nowego. Historia o porwaniu przez młodego ukochanej dziewczyny, poświęconej bogom, która przez to staje się „Tabu“ — nieetykalna — stanowi tło, które reżyser wzbogacił wspaniałymi podobno, czysto kinowymi ujęciami i szeregiem oryginalnych pomysłów. Ale eksperymentem jest to, że w ostatnim obrazie Murnau'a grają wyłącznie tubylcy.

Rolę księcia gra były minister t. zw. „Wysp towarzyskich“, Hitu, który sprawował na wyspach Bora-bora rządy w 1880 r., gdy były one kolonią francuską. Hitu ma dziś przeszło 90 lat i jako debiutant filmowy wykazał miał nieprzeciętną zdolność. Bohaterką zaś jest Reri, 16-letnia obywatelka tychże wysp południowych. Cały obraz oparty został na „folklorze“, którego wydobycie i przedstawienie w formie artystycznej było celem Murnau'a.

PROJEKTY NA POMNIK MICKIEWICZA W WILNIE.

W Wilnie odbyło się zebranie zarządu komitetu głównego budowy pomnika Mickiewicza w Wilnie pod przewodnictwem gen. Żeligowskiego. Na posiedzeniu przyjęto projekty pomnika, nadesłane przez artystów, zaproszonych w dniu 3 stycznia br. a mianowicie: Ksawerogo Dunikowskiego, Henryka Kuny, Antoniego Madzińskiego, Czesława Przybylskiego i Tadeusza Dołwińskiego. Termin zebrania komisji rzeczoznawców, która wybrać ma projekt, przeznaczony do nagrody, ustalono na dzień 6 i 7 lipca br.

I jemu też gorąco!

Niedźwiedź polarny skarży się głośno na panujące upały.

Od piątku dnia 19-go czerwca
W kinoteatrze
„ŚWIT“
DOM KATOLICKI
ul. Straszewskiego 18.

Wielki dramat morski, osnuty na tle krwawych walk w Chinach.
P. T.

NIEZWYCIĘŻONA FLOTA

Przez płonący wschód).

Ciekawa treść. Intryga komisarki przeciw kapitanowi angielskiego krążownika. Krwawe powstanie. Film wyświetlany poraz pierwszy w Krakowie.

Wspaniała ilustracja orkiestry salonowej — Z powodu letniej pory wyświetlamy tylko 2 przedstawienia dziennie od godziny 6 i 8 wieczór, w niedzielę od godziny 4 popołudniu.

Pisma pośmiertne Micińskiego.

JAK ZOSTAŁ ZAMORDOWANY TADEUSZ MICIŃSKI?

Instytut Literacki w Warszawie przystąpił obecnie do wydawania spuścizny rękopiśmiennej pozostałej po tragicznie zmarłym podczas wielkiej wojny pisarzu, Tadeuszu Micińskim. PP. Artur Górski i Czesław Łatawiec przygotowują dziesięć tomów poezji, powieści, dramatów i artykułów polemicznych-artystycznych Micińskiego. Z tego zapowiedzianego wydania pism pośmiertnych Micińskiego ukazał się tom pierwszy, opatrzony przedmową A. Górskiego i krytycznym wstępem C. Łatawca („Niedokonany poemat“, Warszawa, 1931, Dom Książki Pol.).

Tragiczna śmierć Micińskiego jest po dzień dzisiejszy osłonięta tajemnicą. To pewne, że został zamordowany z namowy bolszewików. Pisze o tem A. Górski w przedmowie: „Okoliczności, towarzyszące śmierci Micińskiego nie są dotąd ustalone. Opowiadania na ten te-

mat w dziennikach, zawierają relacje niezgodne z sobą. Według jednych, Micińskiego zamordował posterunek bolszewicki, według drugich bandyci. Stać się to miało pod miasteczkiem Czerykowem, na obszarze gub. Mohylowskiej w lutym r. 1918. Nie są jednak te relacje zasadniczo sprzeczne. Jest rzeczą stwierdzoną, że Miciński naraził się władzom bolszewickim jako oficer oświatowy w korpusie Dowbora Muśnickiego. Szukano go, tropiono za nim. Stał się opuścić okolice Czerykowa, gdzie się podówczas znalazł z racji pogrzebu pani Dorn, Polki, która w tych stronach posiadała majątek ziemski (ze słynną biblioteką). Kierował się w stronę Homla, gdzie już dotarła była jego rodzina po wyjeździe z Moskwy. W przejeździe z miasteczka Czeczerska do stacji kolejowej Rudy Koszelskiej został zamordowany; zwłoki jego przykryte płaszczem wojskowym znaleziono nad brzegami płynącej tam rzeki Czeczory. O zabójstwo obwiniono — według jednej relacji — woźnicę podwojny; jakóż w chacie jego znaleziono papiery i zegarek zamordowanego. Podwojny tej dostarczyły jednak Micińskiemu władze bolszewickie, dobrze wiedząc, że należy ona do znanego oddawna złodzieja i bandyty. Zwłoki Micińskiego pochowano na cmentarzu katolickim w osadzie Małe Malynicze pod Czeczerskiem. Tablica z napisem na mogile zmarłego ulega ciągłemu niszczeniu ze strony żołnierzy bolszewickich; trzy razy zawieszona przez ludność polską, trzy razy została (do roku 1925) zdarta.

Według relacji drugiej Miciński pokazywał miał w drodze na Czeczersk zwitek papierów schowanych na piersiach. „To moja najdroższa rzecz“ — mówił. Były to jego wiersze — dodaje, relacja. „Puściłem go samego po przeprawie przez Soż i Czeczorę“ — objaśnia dalej p. Bron, C., autor drugiej relacji. „Tymczasem nikt o tem nie wiedział, że na łąkach pod Czeczerskiem czyhał bolszewicki posterunek. Podwodę zatrzymano. Zdarli mu — wiem to wszystko od woźnicy — buty i kurtkę. Zrewidowali. Nie chciał oddać tego poematu, szarpali się podobno. Bronił tych papierów z całej siły, cisnąc je do siebie. Rozwścieczyli się: zmarł pod kolbami“.

Tyle mówi relacja. Mogiła Micińskiego trwa w zapomnieniu i zaniedbaniu w zapadłej wsi na Białorusi sowieckiej.

Sport.

JAK STARTOWAĆ BĘDĄ POLACY W ANTWERPII?

Do Antwerpii udała się polska reprezentacja lekkoatletyczna na zawody międzynarodowe, które odbędą się w dniach 20 — 21 bm. Zawodnicy nasi będą startowali: na 100 m. Trojanowski II, który ub. niedzieli ustanowił w stolicy nowy rekord Polski na tym dystansie. Na 200 m. i do skoku w dal startuje Sikorski. Na 400 m. z płotkami. — Kostrzewski i Maszewski. Na 1.500 m. Potkiewicz. Na 5.000 m. Kusociński. W sztafecie 100, 200, 400, 800 startują: Trojanowski, Sikorski Kostrzewski, i Potkiewicz.

VIENNA — MISTRZ LIGI AUSTRIACKIEJ.

Rozgrywki ligi austriackiej wyłoniły już mistrza na rok 1931, którym został klub Vienna. Vienna jest najstarszym klubem piłki nożnej w Wiedniu. Bierze udział w meczach piłkarskich od 1894 roku i dopiero teraz, po 37 latach walki, udało się jej zdobyć mistrzostwo.

WŁOSI BIJĄ FRANCUZÓW W MECZU LEKKOATLETYCZNYM.

W niedzielę ub. odbył się w Bolonii międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny pomiędzy reprezentacjami Francji i Włoch. Francuzi wystąpili w osłabionym składzie, bez Ludumegua i Sera Martin. W wyniku meczu Włosi pokonali Francuzów w stosunku 78:69.

15 INDJAN — MARATONCZYKAMI.

Stany Zjedn. nieustannie poszukują odpowiedniego materiału wśród swoich zawodników na biegaczy maratońskich. Niestety, poszukiwania te nie dają pomyślnych rezultatów, bowiem w ostatnich paru igrzyskach olimpijskich Stany Zjednoczone w biegu maratońskim nie odgrywały żadnej roli. Obecnie nadzieje swo co do biegu maratońskiego w Los Angeles Stany Zjednoczone pokładają w 15 czerwono-skórych, którzy już od paru miesięcy przebywają w Sherman-Institut na specjalnym kursie. Trening ich polega przedewszystkiem na tem, że codziennie przed śniadaniem muszą oni przebiec 10 mil ang. co podobno wprowadzi ich na biegaczy w doskonałą formę.

PRZYSZŁY MISTRZ ŚWIATA?

Stany Zjednoczone, w ostatnich czasach nie posiadające w gronie swoich sportowców wybitniejszego specjalisty biegacza na dystansie średnie, zdobyły w tych dniach nową gwiazdę w tej dziedzinie. Gwiazdą tą jest młody student, Ben Castman, który ustanowił rekordowy wynik w biegu na 440 jardów, a mianowicie 47.4 sek. Bardzo dobry czas osiągnął Castman również w biegu na pół mili ang. — 1:53. Amerykanie lausują Castmana na zwycięzcę olimpijskiego w roku przyszłym.

MAKKABI — WAWEL.

W niedzielę 21 czerwca b. r. o godz. 11-ej przed południem na Stadionie Wojsk. (Małe Błonia) odbędą się bardzo interesujące zawody w piłkę nożną o mistrzostwo K. Z. O. P. N. pomiędzy wieloletnim mistrzem okręgu Wawelem a wicemistrzem, Makkabi.

Rok zał. Najstarszy skład Tel. Nr
1880. 104-65.

FORTEPIANOW

Firmy WŁADYSŁAW BOŁOŃSKI

(dawniej Zygm. Raba)

Kraków, Rynek Główny 34.

(Pałac Spiski)

poleca w wielkim wyborze Krajowe i Zagraniczne fortepiany, pianina, fisharmonje na bardzo korzystnych warunkach. — Ceny konkurencyjne.

Używane fortepiany i pianina, z gwarancją zawsze na składzie.

Własna Sala Koncertowa.

Propaganda turystyczna w Anglii przynosi owoce.

W Anglii powstało towarzystwo popierania turystyki pod nazwą „Towarzystwo Turystycznego Wielkiej Brytanii i Irlandji“, które zdążyło już uruchomić oddziały w Nowym Jorku i Paryżu. Towarzystwo rozwija niebywałą propagandę, która już przynosi owoce. Gdy w roku 1929 zwiedziło Wielką Brytanię 238.870 turystów, a w roku 1930 zaledwie o 7.000 więcej, t. j. 245.865 turystów, to na obecny sezon turystyczny otrzymało towarzystwo już około 300.000 zgłoszeń, nie licząc tych, którzy podróżują nie korzystając z usług towarzystw turystycznych.

Co słychać w Krakowie.

Kraków, dnia 19-go czerwca 1931.
Piątek 19. św. Juljanny.
Sobota 20: św. Sylwera.
Sobota 20: wschód słońca o godz. 3.50, zachód o 20.12.

—X—
PONAD 40° C. Wczoraj panował w Krakowie niechwały upał. W godzinach południowych termometr wskazywał ponad 40° C. Tyśiące osób szukało w kąpielni wiślanej ochłodzenia.

AKCJA TĘPIENIA SZCZURÓW. Dnia 16 b. m. odbyło się pod przew. wiceprez. m. Dra Schneidra posiedzenie Komisji sanitarnej w sprawie ogólnego tępienia szczurów na terenie miasta. Wybrano Subkomitet do szczegółowego rozpatrzenia sprawy i zdecydowania wspólnie ze Sekcją VI Sanitarną.

LATARNIE ORJENTACYJNE. W ostatnich dniach rozplakatowano w mieście rozporządzenie magistratu, którem znowelizowano dotychczasowe przepisy o latarniach orientacyjnych. W zasadzie utrzymano dotychczasowe postanowienia, które nakładają na właścicieli domów obowiązek zezwolenia na umieszczenie latarni na ich domu, oraz obowiązek oświetlenia tych latarni własnym kosztem. — Umieszczeniem latarni oraz ich konserwacją zajmuje się Elektrownia miejska.

ZAKAZ WSPINANIA SIĘ PO MOSCIE DĘBNICKIM. Zdarza się, że zwłaszcza w czasie obojdu „Wianków” wspina się publiczność mimo upomnień organów bezpieczeństwa na górno przeskła mostu dębnickiego. Magistrat ostrzega, że wspinanie się na przeskła mostu jest zakazane jako grożące życiu ludzkiemu, szczególnie ze względu na rozpięte tam przewody światła elektrycznego o wysokim napięciu.

WŁAMANIA I KRADZIEŻE. Z gablotki sklepowej przy ul. Felicjanek 13 skradziono kilka kapeluszy męskich i damskich. Sprawcy otworzyli gablotkę dobranym kluczem lub wytrychem. — Z sieni domów przy ul. Niecałej pod l. 3, 4, 5, 6, 7 i 8 skradziono kilkadziesiąt żarówek. Z szatni na boisku Wisły wyciągnięto przy pomocy drutu kilka sportowych ubrań. Z parteru domu przy ul. Tad. Kościuszki 49 zniknął aparat telefoniczny własność Dr. B. Macduńskiego. Z piwnicy domu przy ul. Traugutta 18 skradziono na szkodę St. Lichaja 10 flaszek wina i 4 flaszki soku. Janowi Lupezyńskiemu lekarzowi weterynaryjnemu z Olszusa skradziono w pojeździe na przystanku Trzebińca — Kraków 1800 zł. oraz legitymację urzędniczą.

NIESZCZĘŚLIWE WYPADKI. Na ul. Podgórskiej 5 letnia Ira Milez spadła z wysokości 2 metrów, bawiąc się na wieżach złożonego materiału budowlanego. W stanie ciężkim przewieziono dziewczynkę do szpitala. — Z okna I. p. w domu pod l. 5 przy ul. Mikołajskiej spadł 6-letni chłopiec N. N. i ciężko się poranił. Nieszczęśliwego chłopca po opatrzeniu przewiózł lekarz do szpitala.

ZRANIONA PRZY PRACY. W fabryce wyrobów metalowych przy ul. Salinarniej l. 2. uległa nieszczęśliwemu wypadkowi Janina Pasternak (l. 23). Wałek maszyny przygniół jej palec prawej ręki i pozapalał. Pasternakównę opatrzył lekarz Pogotowia ratunkowego.

PRZEJECHANY PRZEZ DOROŻKĘ. Wczoraj rano na przedłużającym jeźdźnią pod Izbą handlową 75-letniemu Dawida Gronera najechała konna dorożka. Staruszek doznał złamania nogi. Lekarz Pogotowia ratunkowego opatrzył rannego i przewiózł go do szpitala.

—OO—

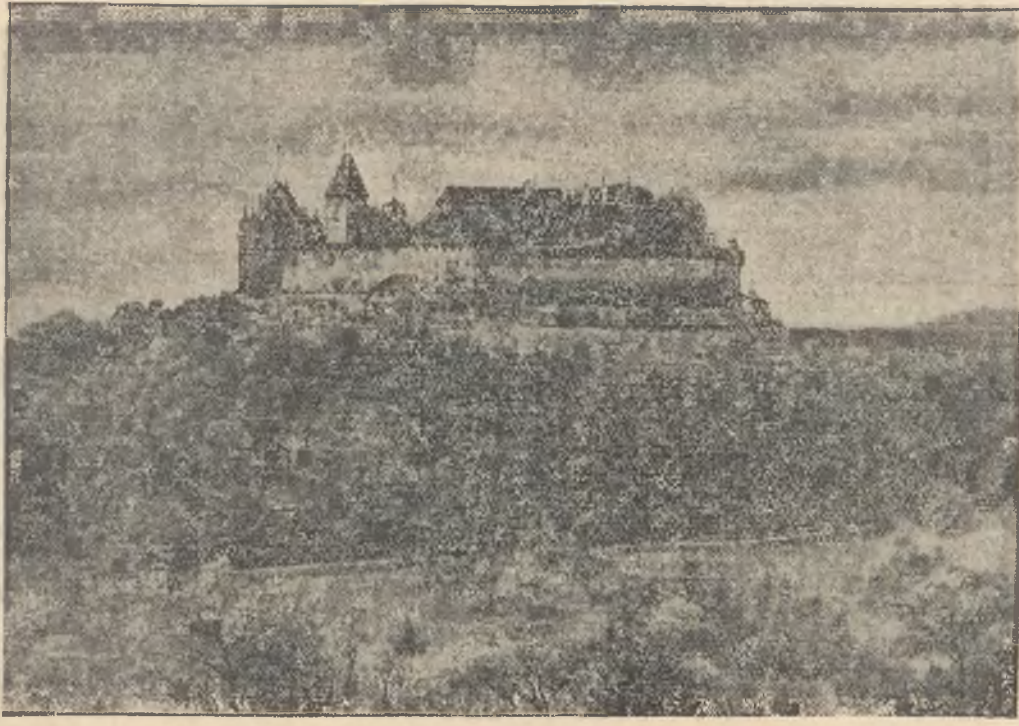
ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.
DYREKCJA PAŃSTW. GIMN. IV. IM. HENRYKA SIENKIEWICZA w Krakowie, ul. Krupnicza l. 2. zawiadamia, że egzamin prywatny odbędzie się w bieżącym roku szkolnym we wtorek 23 bm. o godz. 8 rano.
DYDAKTYCZNA WYCIĘZKA BALNEOLOGICZNA studentów i absolwentów medycyny Un. Jag., urządzona podobnie jak w roku ubiegłym, przez Polskie Towarzystwo Balneologiczne, wyruszy pod przewodnictwem profesora L. Koryzińskiego w czwartek 25 bm. o godz. 2 m. 40 rano i zwiedzi kolejno Ciechocinek, Inowrocław, Międzybóże, Jastrzębie i Gozdzkowiec.

SZWEDZKIE USTAWODAWSTWO PODATKOWE. Staraniem Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie wygłosi odczyt p. K. G. Pellonius ze Sztokholmu pod powyższym tytułem. Pan Pellonius jest inspektorem Ministerstwa skarbu w Szwecji i zna się doskonale na poruszonym zagadnieniu. Do Polski przybywa jako generalny sekretarz Towarzystwa Polsko-Szwedzkiego w Sztokholmie. Odczyt zostanie wygłoszony w poniedziałek 22 bm. o godz. 7-miej wieczór w Izbie Przem. Handlowej (Długa 1. I-sze p.). Wstęp wolny.

—X—
REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.
Piątek: „Głupi Jakób” (gościnne występy Mieczysława Frenkla).
Sobota: „Żeglarz” (premiera — nowość — gościnne występy Mieczysława Frenkla).
Niedziela po południu: „Sztuba” (cena znizowana).
Niedziela wieczór: „Żeglarz” (nowość — gościnne występy Mieczysława Frenkla).

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA”.
Piątek: „Ojciec” Strindberga (po raz ostatni).
Sobota: „Hinkeman” E. Tollera (po raz ostatni).
Niedziela: „Oby” J. Gordiny.
Poniedziałek: „Cena życia”, 4-ta premjera Niemirowicz-Danczenki.

Najprzyjemniejszym w lecie

jest pobyt wakacyjny na łonie natury w cieniu drzew ustronnych u stóp starych zamków, oblanych wodą, gdzie znajduje się spokój, przyjemność i wytchnienie.

Opieka nad podrzutkami.

W ostatnich dniach odbyło się Walne Zgromadzenie Towarzystwa Opieki nad podrzutkami im. Dzieciątka Jezus — pod przewodnictwem Ks. Metropolity Sapięhy. Ze sprawozdania złożonego przez prezesową Tow. p. Różę Lubieńską za czas od 1 kwietnia 1930 do 31 marca 1931 r. wynika, że liczy ono 81 członków.

Zakład przy ul. Krowoderskiej 71 jest przeznaczony przede wszystkim dla dzieci opuszczonych i najbardziej ubogich, bezdomnych od niemowlęstwa do lat sześciu. Zakład obejmuje trzy sale sypialne, jedną rekreacyjną, jadalnię, pokój izolacyjny, infirmerję, kancelarię, dwa pokoje dla Sióstr sprawujących wewnętrzny zarząd Zakładu, jeden pokój dla służby, kuchnię, pralnię, szwalnię, magazyny, dwie łazienki i t. d.

W roku sprawozdawczym było dzieci 51, w tem 26 chłopców i 25 dziewczynek, narodowości polskiej, wyznania katolickiego. Miasto płaciło po 50 zł. za 35 dzieci, województwo za dwoje, prywatnie umieszczonych i płatnych od 30 do 50 zł. było 9, na koszt Zakładu 5. Do innych Zakładów po ukończeniu lat 6-ciu przeszło dzieci 8, a mianowicie do Rodziny Sieroszej 2, do Zakładu Ks. Siemaszki 2, do Braci Albertynów 4, troje dzieci przyjęło za własną bezdzietną rodziną. Dzieci mają stałą troskliwą opiekę lekarską Dr. Spoczyńskiej, stan zdrowotny jest też bardzo dobry, żadnych chorób zakaźnych w roku sprawozdawczym nie było, umarło jedno niemowlę.

W roku sprawozdawczym wprowadzono do Zakładu wiele ulepszeń: odmalowano korytarze, kuchnię i niektóre sale, wybudowano piec, urządzono prasownię i t. d. kupiono bujanki dla dzieci. Towarzystwo, celem zmniejszenia wysokości procentów od długów ciężących na Zakładzie, postarało się o pożyczkę hipoteczną w Miejskiej Kasie Oszczędności i otrzymało

ją w wysokości 4 tysięcy dolarów na lat 25 na 8 i pół procent. Długów prywatnych ma jeszcze Towarzystwo 400 dol. i 2000 zł., za które płaci 12 proc. w stosunku rocznym.

Oplaty za dzieci umieszczone przez Magistrat i przez Województwo, dochód z Kina Wandy i dochód z gospodarstwa idzie cały na wyżywienie dzieci i utrzymanie domu, a procenta i ewentualne upłaty stara się Zarząd pokryć z darów i ofiar, subwencji bowiem w ścisłym tego słowa znaczeniu Towarzystwo w roku sprawozdawczym ani od władz komunalnych, ani wojewódzkich prawie żadnych nie otrzymało.

Aby uzyskać fundusze potrzebne na dalsze prowadzenie tego złozonego dzieła, Prezydium Towarzystwa wydało

ODEZWĘ DO SPOLECZENSTWA.

Czytamy w niej m. in.: „Towarzystwo imienia Dzieciątka Jezus, którego celem jest ratować opuszczone dzieci, przygarnęło ich kilkadziesiąt i więcej jeszcze przygarnęłyby pragnęło, lecz w coraz cięższych warunkach materialnych zostając, zwraca się z gorącą prośbą o poparcie tego dzieła, o przyeznienienie się jakimkolwiek datkiem do utrzymania dzieci tak strasznie przez los skrzywdzonych. Nie niema boleśniejszego, jak widok głodnego i cierpiącego dziecka. Nie dajmy ginąć polskim naszym dzieciom, brońmy od najstraszniejszej zbrodni dzieciobójstwa te nieszczęśliwe kobiety, które bez dachu nad głową, bez możliwości zarobkowania, bez łyżki strawy, nadarmo chodzą i błagają o ratunek dla swych niemowląt. Każda choćby najmniejsza na ten cel ofiara z radością i wdzięcznością przyjęta będzie, bo małemi ofiarami wielkie buduje się dzieło.

Wszelkie ofiary przyjmuje prezesowa Róża Lubieńska, Kraków, plac Jabłonowski 4”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

ŚWIT: „Niezwykła flota”.
WANDA: „Latarnia morska”.
ŚWIATOWID: „Czterech diabłów”.
SZTUKA: „Łódź podwodna S 13”.
APOLLO: „Krew na piasku” (w gł. roli Rudolf Valentini).
CORSO: „Za krew braci” — na scenie Micio Mirski.
WARSZAWA: („Red. La Rouge”) oraz „Pat i Patachon jako bohaterowie”.
UCIECHA: „Czar Tanga”.

WYSTĘPY M. FRENKLA. Sztuki z udziałem Mieczysława Frenkla w teatrze im. J. Słowackiego cieszą się stale powodzeniem, bez względu na okres kanikularny. Dziś grany będzie po raz 3-ci i ostatni „Głupi Jakób”, w którym kreacja Miśtra, tak gorący wzbudziła zachwyt. Jutro wprowadza teatr jedyną nieznaną w Krakowie sztukę Jorzęgo Szaniawskiego pt. „Żeglarz”, w której M. Frenkiel odtwarza jedną z najbardziej dla twórczości Szaniawskiego charakterystycznych, tragikomicznych postaci. Sztuka przygotowana reżysersko przez J. Szynclera, otrzymała nową wystawę, projektu M. Różańskiego. W niedzielę po południu jeszcze raz ukaże się zawsze mile witana „Sztuba” K. Leczyckiego.

DZIŚ W TEATRZE „BAGATELA” PO RAZ OSTATNI „OJCIEC” Strindberga z Barათowem w głównej roli. Jutro, t. j. w sobotę po raz ostatni „Hinkeman” dramata E. Tollera. W niedzielę po raz ostatni „Oby” J. Gordiny „ojca”. W poniedziałek 22 czerwca czwartą premjera pt. „Cena życia” Niemirowicz-Danczenki, twórcy teatru artystycznego w Moskwie. Utwór Niemirowicz będzie w Krakowie grany po raz pierwszy. Bilety sprzedaje kasa teatru „Bagatela” od godz. 10—2 po południu i od 4—8.30 wieczór.

ROSYJSKI ARTYSTYCZNY ZESPÓŁ BALAJKOWY, którego koncerta we wszystkich cen-

trach muzycznych cieszą się wielkim powodzeniem, wystąpi w naszym mieście tylko jeden raz we wtorek 23 bm. w Starym Teatrze.

Nagrodzenie pracy historycznej polskiego uczonego.

Paryska Akademia Nauk Moralnych i Politycznych przyznała nagrodę 1000 franków znakomitemu historykowi prof. U. J. Włady-

ślawowi Konopezyńskiemu za dzieło „Le liberum veto”. — l'etude sur le developpement du principe majoritaire”.

Sensacyjne rozprawy o obrazę czci.

W sądzie okręgowym w Krakowie miała się wczoraj odbyć rozprawa przeciw red. odpow. „Ill. Kurjera Codzien.” p. Stankiewiczowi oskarżonemu przez senatora Wojciecha Korfantego o obrazę czci. We wrześniu 1929 ukazał się w tem piśmie napastliwy artykuł skierowany przeciw p. Korfantemu wyliczający przeciw niemu fantastyczne zarzuty natury materialnej. P. Korfanty wniósł przeciw red. Kurjera oskarżenie do sądu grodzkiego w Katowicach, ten odsiał sprawę sądowi okręgowemu, a ten znowu uznawszy się za niekompetentnego przesłał akta sprawy sądowi krakowskiemu. Z powodu choroby prze wodniczącego trybunału radcy Jeka, rozprawa została przerwana na inny termin, o którym zostanie zawiadomiony pisemnie zarówno oskarżyciel prywatny sen. Korfanty jak i jego zastępca prawny adw. Dr. Bolesław Rozmarynowicz.

Również nie doszła do skutku rozprawa przeciw red. nac. „Naprodu” E. Haeckero-wi i red. odp. Węglowskiemu, oskarżonym przez Wacława Sieroszewskiego o obrazę czci.

Zastraszający stan rybostanu w rzekach województwa krakowskiego.

Od jednego z naszych czytelników otrzymujemy garść uwag w sprawie rybostanu w Wiśle i jej dopływach; stan wód rewirowych w powiecie krakowskim jest opłakany. Wody są wyjąłowane i opustoszałe z rybostanu przez zatrucie wody przez okoliczne fabryki. Rzeki pozbawione są należytej straży wodnej, ustanowiona zaś straż jest niewłaściwa i nieodpowiednia, kłusownictwo i tępienie rybostanu święci orgie, prawdziwy zaś amator sportu wędkowego pozbawiony jest zupełnie należytego terenu rewirowego.

O ile nie ma funduszy na udawanie się na rewiry górskie, nie ma możliwości uprawiania sportu na najbliższych wodach w okolicy Krakowa, a uzyskanie zezwolenia u zawodowych rybaków dla prawdziwego sportowca natrafia na trudności i stosunkowo dość wysokie opłaty. W ten sposób dla braku odpowiedniego terenu amatorzy sportu wędkowego zamieszkali w Krakowie, nie mają zupełnie możliwości uprawiania tej tak szlachetnej i zdrowej rozrywki.

Kradzież samochodu.

Wczoraj zaszedł w Krakowie rzadki wypadek kradzieży samochodu. Józef Szwiczkop kłusownik autobudożki Nr. 96061 odwoził od dłuższego czasu niemal codziennie jakiegoś pasażera na ul. Krakowską. W dniu wczorajszym osobnik ten kazał się zawieźć na tę samą ulicę. Kiedy wóz zatrzymał się przed domem pod l. 13 pasażer poprosił szofera, by udał się na II p. i oznajmił mieszkającemu tam lokatorowi N. N. że samochód czeka. Gdy Szwiczkop zeszedł na dół z przerażeniem nie zastał już swego auta, którym odjechał tajemniczy pasażer. Policja nie wpadła dotąd na ślad sprytnego złodzieja. Samochód był prawie nowy i przedstawiał wartość 14.000 zł.

—OO—

FISHARMONJE

KRAJOWE: Szkielski Wybrański
ZAGRANICZNE: — Förster Kotykiewicz Mustel

Wielki wybór pianin i fortepianów

KRAJOWE: Bracia Fiblger Betting Kernitop Sommerfeld
ZAGRANICZNE: Bechstein Bluthner Bösendorfer Ehrbar Förster Gaveau Hofmann Quandt Rönisch Schweighofer Scholze

Wielki wybór w instrumentach używanych Dogodne raty

Skład fortepianów
HELENA SMOLARSKA, Kraków, ul. Szewska L. 9.

Życie gospodarcze.

Min. Kozłowski o niepodzielności gospodarstw.

W wywiadzie z przedstawicielem „Iskry” minister reform rolnych prof. Kozłowski oświadczył, że oprócz ustaw, regulujących stosunki agrarne przez scalanie gruntów, uzupełnianie karłowatych gospodarstw i parcelację, konieczne są ustawy, zapobiegające wytwarzaniu się wadliwej struktury agrarnej.

Najważniejszym postulatem jaki wysunął należy dla zapobieżenia dalszemu wadliwemu rozwojowi naszego ustroju rolnego jest ograniczenie nadmiernego podziału gruntów.

Wprowadzenie u nas takich przepisów na wszystkie kategorie gospodarstw wymagałoby wielkich funduszy. Dlatego też wprowadzenie ograniczeń przy podziale gospodarstw według projektowanej ustawy jest uzasadnione bądź specjalnym charakterem tych gospodarstw, u poważającym państwo do obciążenia ich pewnymi ograniczeniami (są to gospodarstwa powstałe w wyniku przebudowy ustroju rolnego), bądź też istniejącymi przepisami w dziedzinie własnościowego prawa spadkowego (dziedziczenie z mocy prawa). Przez ograniczenie zakresu obowiązywania projektowanej ustawy tylko do tych wypadków osiąga się gwarancję, że ustawa ta nie spowoduje takich trudności gospodarczych, jakie mogłyby wynikać w razie bardziej rozciągniętego potraktowania tej sprawy. Projekt wyłącza z pod ograniczeń gospodarstwa, których utrzymanie nie leży w interesie racjonalnego ustroju rolnego. Są to gospodarstwa lub działki, nie przedstawiające ze względu na zbyt mały obszar, jako jednostki rolne, żadnej wartości. Dlatego dalsze ich rozdružnianie nie przyniesie szkody ustrojowi rolnemu.

Ustawa przewiduje również, że gospodarstwo nie pozostające w żadnym związku z akcją przebudowy ustroju rolnego może być obciążone zakazem podziału, o ile z wnioskiem takim wystąpi właściciel gospodarstwa. Wszelkie inne gospodarstwa podlegają ograniczeniu co do podziału tylko w przypadku, kiedy po śmierci właściciela następuje dziedziczenie z mocy prawa (beztestamente).

TARGI RÓWIŃSKIE.

W czasie od 30 sierpnia do 6 września odbędą się w Równem Wielkie Targi, które nie wątpliwie zainteresują szerokie sfery kupiectwa i przemysłu. Targi obejmą wytwórczość rolniczą i przemysłową.

Blisze informacje mogą otrzymać zainteresowani w Izbie przemysłowo-handlowej w Krakowie, ul. Długa L. 1, I. p.

—o—o—

Wiece przeciwalkoholowy w Kobylanach.

Obywatelski wiec przeciwalkoholowy odbył się w niedzielę dnia 24 maja 1931 r. w Kobylanach koło Zabierzowa (pow. krakowski). Na prośbę gminy Kobylany zjechali z Krakowa z ramienia Sekcji Przeciwalkoholowej Ligi Zdrowia pp. prezes J. Ciepłki z prelegentem St. Górkiewiczem. W sali miejscowej szkoły, szczególnie wypełnionej, wygłosił prelegent wykład na temat „Bóg, państwo, rodzina a alkohol”. Wykładem tym prelegent tak ujął i przekonał słuchaczy, że po bardzo ożywionej dyskusji wybrano Komitet Plebiscytowy pod przewodnictwem p. Feliksa Bzukały, prezesa miejscowej straży ogniowej, pełnego zawsze inicjatywy i energii, dla przeprowadzenia we wsi, wspólnie z Radą gminną, powszechnego głosowania (plebiscytu) przeciw karzynie.

W czasie dyskusji prejmującym było przemówienie gospodyni Kozienowej, która ze łzami w oczach przedstawiała straszne skutki pijaństwa w swej rodzinie. Kobiet takich jest więcej, dużo, bardzo dużo. A są to nieraz i przeważnie ciche męczennice, ofiary brutalności pijaństwa. Do głosu rzadko się je dopuszcza.

Dawniej w starej Polsce eksploatował lud arendarz dworski, dziś właściciel koncesji oraz monopol. Degeneracja odbywa się już nie przez chłopów, przesiadujących w karzynie i przepijających majątkość, ale przez młodzież robotniczą, topiącą wszystek swój zarobek, siły młode, rozum, zdrowie i ideały w truciźnie alkoholowej. Suchoty, groźnie postępujące wśród młodzieży, tu główne źródło mają, dzieci alkoholików z wyglądem zastraszającym, bez sil do życia i borykania się z warunkami dzisiejszego życia mnożą się.

Konsumcja alkoholu dawniej niezem była w porównaniu do dzisiejszej: ilościowo i finansowo. Dziś wszystko en masse. Ilościowo: beczki i fure bezceł alkoholu przywiezione do danej miejscowości liczone, dziś samochody rozwijające codzien, co pół dnia alkohol w różnej formie, nawet do najmniejszej, zakazanej miejscowości. Zastraszające są cyfry, za które ludność danej miejscowości wypija alkoholu co tydzień. Ruch przeciwalkoholowy idzie dziś jak huragan po wsiach, bo ludność przerywa, że nie szynki stanowią chlubę wsi i ozdobę,

I Anglja ma swe trzesienie ziemi.

Niedawno w Londynie odczuto wstrząsy podziemne, których ognisko leżało 240 kilometrów na północ od miasta. Pierwszy to raz w dziejach Anglja została nawiedzona trzęsieniem ziemi.

Naprawić krzywdę wyrządzoną nauczycielstwu!

Z kół nauczycielskich piszą nam: Teraz dopiero uwidatniła się krzywda, jaką dekret Prezydenta Rzeczyposp. wyrządził nauczycielstwu szkół powsz. Mimo szeregu późniejszych, dodatkowych rozporządzeń, dekret ten zasadniczo nie został wykonany, o co odnośnie czynników weale się nie troszcza. Tylko niektóre gminy i to większe, miejskie dodatki mieszkaniowy wypłacają, zresztą bardzo nieregularnie, nie zapewniając czy go w przyszłości wypłacać będą mogły, ze względu na katastroficzny stan finansów miejskich (Kraków). W niektórych powiatach (Bochnia) gminy prawie wszystkie od początku obowiązywania dekretu do chwili obecnej dodatków mieszkaniowych nie wypłaciły i wogóle nie robią nawet najmniejszych nadziei, by do wypłaty kiedykolwiek doszło.

Wszelkie żądania ustne, wykazy, skargi, pisaniny pozostają bezskutecznymi. Rady gminne kpią sobie wyraźnie z dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej i z rozporządzeń wykonawczych do niego. Dochodzi do takich absurdów, że nawet w gminach administrowanych przez komisarzy rządowych dekret ten także nie znalazł posłuchu.

Jeden z jego ustępów mówi, że w razie niewypłacenia przez gminę dodatków mieszkaniowych inspektorzy szkolni mają spowodować wypłatę przez kasy skarbowe z jej konta. Idealny wprost proceder niestety, w tem tylko szwankuje, że ani razu nie okazał się skutecznym. Jak np. postąpić mają kasy skarbowe w wypadku gdy gmina na koncie swoim dosłownie nie ma nic, albo do całej kwoty ma je już obłożone innymi, w zrozumieniu władz, ważniejszymi ciężarami, a przytem żadnego majątku, a tem samem dochodu nie posiada, albo gdy wreszcie konto już przedtem zostało naddebrane, a resztująca kwota na wypłatę nie wystarcza? Odpowiedzi na to pytanie nie ma, a takie wypadki jak się okazało należą do sporadycznych.

Z drugiej strony gminy zasłaniają się wydziałami powiatowymi, że te w wielu wypadkach nie wypłaciły im kwot, należnych jeszcze z poprzednich budżetów, które wobec tego nawet w części nie są wykonywane. Tu więc mogłoby większy nacisk wywrzeć starostowie na wydziały rad powiatowych, te zaś przez swych lustratorów na gminy.

Dekret P. Prezydenta w konsekwencji po 3 miesiącach istnienia w praktyce podciągnął za sobą fatalne skutki. Wypada wspomnieć o prochowej atmosferze, jaka panuje między nauczycielstwem a gminą o poderwanym autoryte-

cie szkoły wiejskiej o utrudnieniu wypełnienia jej zadań, wreszcie o chłopim ideale szkoły jednoklasowej, bo ta niewiele, a właściwie nie nie kosztuje. Dość, że jakieś zasadnicze zło leży albo w samym dekreście (najprawdopodobniej), albo w jego wykonywaniu. Niewiadomo kto tu ponosi winę, czy gminy, czy inspektorzy i kierownicy, których zresztą dodatek mieszkaniowy nie boli, bo go albo z kasy państwowej, albo w naturze otrzymują, czy wreszcie w sprawności samorządów powiatowych.

Formalne awantury zapowiadają się w przyszłym roku szkolnym. Zbliża się okres przeniesień. Jak uregulowane zostają pretensje nauczyciela do gminy o dodatek mieszkaniowy wraz przeniesienia go do innego powiatu, a nawet województwa? Musi chyba krzyżyk połżyć nad tą należnością, od 5 miesięcy. Z drugiej strony jego następcy gmina dodatku nie wypłaci, bo go przeciw poprzednik nie pobierał i nie się z niego nie stało. Wielu nauczycieli zapowiada, że z przyszłym rokiem szkolnym zażąda od gminy służbowego mieszkania, albo kategorycznie dodatku mieszkaniowego. Wrazie odmowy nie podejmą służby, gdyż prywatnych mieszkań opłacać nie mogą, nie mając na to funduszy, które im państwo ustawą uposażeniową zagwarantowało, a które im teraz niewykonanym dekretem odebrało. Wszelkie presje nie pomogą, bo prawnie racja po stronie nauczycieli.

Wypadłoby wreszcie zapytać zawodowego związku naucz. szkół powsz. jako pilnuje interesów nauczycielskich, choć ciągle czytamy i słyszymy o zjazdach, sprawozdaniach, konferencjach ojców-przesosów w stolicy i po całej Polsce, niewiadomo wobec tego w jakim celu. Czy ferment, jaki wreszcie wśród nauczycielstwa z powodu coraz to nowych wstawek w jego organizmie, im specjalnie, którzy mają stawać w obronie kardynalnych praw i interesów nauczyciela, wyjdzie na dobre, to także pytanie, na które ostatnie czasy dają już odpowiedź. Jeżeli każdy urzędnik po utracie 15%-owego dodatku rozdarł w rozpaczy szaty, to cóż ma robić nauczyciel pracujący nieraz w wprost strasznych warunkach, gdy do 15%-owej obniżki płacy przydano mu efektywną utratę dodatku na mieszkanie, co w sumie przekracza 30 procent poborów.

Nauczyciel.

(Uwaga Redakcji: Pytanie pod adresem Zw. Naucz. Szkół Powsz. nie doczeka się odpowiedzi. Związek ten bowiem tkwi w obozie rządowym).

nie ilość szynków i koncesyj jest wykładnikiem zdrowia i bogactwa.

Usuniecie szynku na wsi będzie dobrodziejstwem dla przyszłych pokoleń. Warto o to staczać walki i siły poświęcać.

O pomoc zwrócić się trzeba do Sekcji Przeciwalkoholowej Ligi Zdrowia w Krakowie, ul. Czarnowiejska 1. Tam udziela informacji K. W.

OFICJALNA GIELDA WALUTOWA

Warszawa 18 czerwca. Dolar 8.95, 8.97, 8.93. Dewizy: Londyn 43.40½, 43.51, 43.30; Nowy Jork 8.91, 8.93, 8.89; Nowy Jork telegraficznie 8.92, 8.94, 8.90; Paryż 34.94, 35.03, 34.85; Praga 26.43, 26.49, 26.27; Sztokholm 239.23, 239.83, 238.63; Szwajcaria 173.33, 173.76, 172.90; Wiedeń 125.41, 125.72, 125.10; Włochy 46.73, 46.85, 46.61; Berlin w obrotach prywatnych 211.87.

KURSA OBLIGACJI.

Akcie: Bank Polski 115.50—116 — Węgieł 20 — Lilpop 14.

Radio.

Zbliżenie radjowe Stany Zj. — Niemcy.

Od pewnego już czasu między Ameryką a Niemcami prowadzona jest ożywiona wymiana zdań. Chodzi o wymianę programów między siecią stacji radjofonicznych National Broadcasting Company w N. Jorku, a siecią stacji niemieckich, z których najsilniejsze i najnowsze, w Heilsbergu i Muehlacker, liczą po 75 kw. każda. Radjowe Niemcy rokowały na ten temat z radjową Ameryką kilka tygodni. Porozumienie osiągnięto dopiero w początkach maja br. Umowa przewiduje, że wzajemne transmisje Niemcy i Ameryka wymieniać będą między sobą, drogą częściowo powietrzną, częściowo kablową.

Na pierwszy ogień pójdzie koncert symfoniczny z Lipska przez Muehlacker kablem aż do Atlantyku a następnie przez krótkofalówkę angielską w Davenport nad Oceanem, do krótkofalowych stacji amerykańskich, skąd rozjedzie się rozgałęzionym kablem przez Nowy Jork, po całej sieci radjofonicznej National Broadcasting Company. Tą samą drogą żywe słowo i muzyka amerykańska poplynie ku Niemcom. Wedle zgóry ułożonego planu, przemówią do Amerykanów w kolejności: znany profesor Einstein: o względności pewników naukowych, uważanych za kanony praw rządzących światem, o znikomościach rozumu ludzkiego i wreszcie o samej radjofonii. W następnej kolejce przemawiać będzie znakomity żeglarz powietrzny, Dr. Eckener, dowódca „Zeppelina II”, a jeszcze później, min. Bruening. Ze strony amerykańskiej zgodzili się łaskawie zabrać głos przez mikrofon takie „firmy”, jak: Herbert Hoover, prezydent republiki, Edison zna komity uczony, Ford, przemysłowiec samochodowy, miliard dolarowy i działacz społeczny.

„Deutsche Rundfunk“ pisze, że mikrofony niemieckie rozpoczną odtąd „wielką wędrówkę” po kraju, jako narzędzie „kulturkampfu”, zwracając przytem uwagę, że podjęto w ten sposób reportaż na największą skalę, a do strony informacyjnej transmisji Amerykanie przywiązują największą wagę. Takie same wędrówki przestrzoniwo znacznie rozleglejsze, rozpoczną mikrofony amerykańskie: od najbardziej uprzemysłowionych ośrodków do puszczy dziewiczych i wigwamów czerwonoskórych Indian; od szczytów drapaczy nieba do otchłani kopalni w Pensylwanii, z giełdy nowojorskiej, gdzie waga się losy potentatów i małuczkich, do beztroskiego świata filmowego w Hollywood — słowem wszędzie, gdzie pulsuje życie.

—:o:—

Programy stacji radjowych.

Sobota 20 czerwca.

Kraków (812,8). G. 11,40 Przegląd prasy; 11,58 Sygnał czasu; hejnał; 12,10 Płyty gramofonowe; 13,10 Komunikat meteorologiczny; 14,50 Komunikat gospodarczy; 15,45 Płyty gramofonowe; 16, Stuchowisko dla dzieci; 16,30 Koncert dla młodzieży; 16,50 Odczyt z Warszawy; 17,15 Płyty gramofonowe; 17,35 Odczyt ze Lwowa; 18 Koncert; 19 Rozmaitości; 19,20 Płyty gramofonowe; 19,40 „Przegląd polityki zagranicznej ubiegłego tygodnia”; 19,55 Komunikat meteorologiczny; 20 Prasowy Dziennik Radjowy; 20,10 Program na dzień następný; 20,15 Koncert; 22 „Na widnokręgu”; 22,15 Dodatek do Prasowego Dziennika Radjowego; 22,20 Koncert chopinowski; 22,50 Komunikaty; 23 Muzyka lekka i taneczna.

Lwów (380,7). G. 12,10 X-ta audycja szkolna radjowa, organizowana przez Kuratorium Szkolne Lwowskie; 15,10 Audycja dla najmłodszych w opracowaniu p. Ady Arct-Jampolskiej; 15,35 Kącik szach. w opr. p. St. Turkowieckiego; 17,35 „Zarty logiczne”, wygłosił prof. K. Ajdukiewicz. Transmisja na p. st. śnieżek polskie; 18 Audycja młodych: p. St. śnieżek (bas) i P. M. Gołykówna (fortepian); 18,36 Kwadrans akademicki; 19,20 „Szarady i zagadki“ w opracowaniu p. St. J. Nowaka.

Warszawa (1411,8). G. 11,40 Przegląd prasy; 11,58 Sygnał czasu; 12,05 Program na dzień bieżący; 12,10 Płyty gramofonowe; 13,10 Państwowy Instytut Meteorologiczny; 14,50 Komunikat gospodarczy; 15,25 Przegląd wydawnictw periodycznych; 15,45 Komunikat sportowy; 16 Stuchowisko dla dzieci „Pojechali na wycieczkę: Pankraczyk, Serwacyk i Bonifacyk”; 16,30 Koncert dla młodzieży; 16,50 „Owady dzungli i lodów podbiegunowych”; 17,15 Płyty gramofonowe; 17,35 Odczyt ze Lwowa; 18 Koncert popołudniowy: Wykonawcy: Onkiestra P. R. pod dyr. J. Ozimieńskiego i R. Micewski (fortepian); 19 Rozmaitości; 19,20 Płyty gramofonowe; 19,40 Wiadomości bieżące rolnicze; 19,55 Państwowy Instytut Meteorologiczny; 20 Prasowy Dziennik Radjowy; 20,16 Program na dzień następný; 20,15 Muzyka lekka Wykonawcy: Orkiestra Filharmonii Warszawskiej pod dyr. K. Witkomińskiego, Z. Dobrowolska-Pawłowska (sopran), W. Jakubczyk (kladnet), S. Sńełkowski (obój) i L. Urstein (fortepian); 22 „Na widnokręgu”; 22,15 Dodatek do Prasowego Dziennika Radjowego; 22,20 Utwory Chopina w wykonaniu Z. Rabczewiczowej; 22,50 Komunikaty; 23 Muzyka taneczna z restauracji hotelu „Polonia”. Orkiestra pod kier. H. Gierłowskiego.

Katowice (408,7). G. 15,10 Komunikat Polskiego Związku Zrzeszeń Gospodarczych Województwa Śląskiego, oraz komunikat Teatru Polskiego; 17,10 Ciocia Hela omówi listy od słuchaczy najmłodszych; 19 Codzienny odcinek powieściowy; 19,30 Dr W. Wilkosz, prof. Un. Jag.: „Ze świata radjotechniki“.

—:o:—

Pożyczki: 3% budowlana 38 — 5% kolejowa 45.75 — 6% dolarowa 71.25 — 8% Listy Zastawne Banku Gosp. Kraj. 94 — 7% Listy Zastawne Banku Gosp. Kraj. 83.25.

GIELDA W ZURYCHU.

Zurych 18 czerwca. Paryż 20.16½. Londyn 25.04½. Nowy Jork 5.14.92½, Belgia 71.70, Włochy 26.96, Hiszpania 51.50, Holandia 267.27½, Berlin 122.30, Wiedeń 72.87½, Sztokholm 138.05, Oslo 137.90, Kopenhaga 137.87½, Sofja 3.73, Praga 15.25½, Warszawa 57.70, Budapeszt 90.02½, Białogród 9.11.62, Ateny 6.67, Konstantynopol 2.44, Bukareszt 3.06½, Helsingfors 12.96.

HIGJENA...

Do sklepu z trumunami w Cleveland wchodzi klient. Sprzedawca pyta:
— Jaką trumnę życzy pan sobie, metalową, czy drewnianą?
— A jak mi pan radzi?
— No, wie pan, trumny metalowe są trwalsze, ale dębowe stanowią zdrowsze.

Konferencja Morgana z Mac Donaldem.

Londyn, 18 czerwca. Mimo parokrotnych zapewnień, że podróż jego po Europie ma charakter czysto prywatny, amerykański kanclerz skarbu Mellon odbył wczoraj konferencję z Mac Donaldem, w której oprócz Hendersona wzięli udział także inni członkowie rządu. Po konferencji z Mellonem Mac Donald przyjął gubernatora Banku Angielskiego Montagu Normana.

„Daily Herald“ zauważa, że nie ulega wątpliwości, iż w toku rozmowy Mac Donald z Mellonem poruszone zostały kwestje długów wojennych. Dziennik liczy się z tem, że w najbliższych dniach Mellon odbędzie jeszcze konferencję z angielskim kanclerzem skarbu i gubernatorem Banku Angielskiego.

Trąba powietrzna w Westfalji.

Wicher zniszczył 120 zabudowań.

Berlin, 18 czerwca. Wieś Holthausen koło Plettenbergu w Westfalji nawiedzona została wczoraj gwałtowną trąbą powietrzną, która wyrządziła wielkie spustoszenia. Wicher szalał zaledwie trzy minuty i w przeciągu tak krótkiego czasu potrafił zniszczyć 120 zabudowań, powrywać z korzeniami lub połamać wszystkie drzewa w całej okolicy oraz powyrwać dachy telegraficzne. Zerwane dachy unosił wicher kilkaset metrów. Trzy osoby poniosły śmierć i 80 odniosło rany cięższe lub lżejsze. Straty obliczają na przeszło milion marek. Także w okolicy Altony wyrządziła barza większe szkody.

Unieważnienie mandatów komunistów w Rumunji.

Bukareszt, 18. 6. (PAT). Wczorajsze posiedzenie izby deputowanych było burzliwe ze względu na debatę nad ważnością mandatów posłów komunistycznych. W toku dyskusji ujawniło się, że jeden z kandydatów komunistycznych nie jest obywatelem rumuńskim, a zatem nie miał biernego prawa wyborczego. Gdy poseł komunistyczny usiłował zabrać głos, doszło do zajść, w wyniku których musiano przerwać posiedzenie. Głęboko dla publiczności z powodu głośnych okrzyków opróżniono. Po wznowieniu posiedzenia, sprawę odesłano do komisji. Unieważnienie mandatów komunistycznych wydaje się rzeczą pewną. W czasie posiedzenia doszło do gwałtownych scen między socjalistami a komunistami. Poza tem toczyła się również gwałtowna dyskusja nad ważnością wyborów w Besarabii, oskarżonego o dezercję w czasie wojny. W toku dyskusji kilku mówców domagało się, aby Moldowani wyjaśnili sytuację przed sądem wojennym. W wyniku dyskusji mandat jego unieważniono.

Odczyt o Gdańsku i Londynie.

Warszawa, 18. 6. (Telef. wł.). Z Londynu donoszą: Wczoraj w królewskim instytucie prawa międzynarodowego w obecności kilkudziesięciu polityków, posłów i publicystów angielskich wygłosił odczyt p. Stan. Zalewski, były zastępca komisarza generalnego Rzplitej w Gdańsku na temat sytuacji Wolnego Miasta. Odczyt wywołał żywe zainteresowanie z powodu argumentów dosadnych, a rzeczowych. Po odczytaniu wywiązała się dyskusja, w której uwidoczniło się, jak angielskie sfery polityczne śledzą rozwój twórczej pracy Polski na terenie Gdańska i całego Pomorza.

Trzęsienie ziemi w Japonji.

Londyn, 18 czerwca. W Tokio i Jokohamie odczuto wczoraj silniejsze wstrząsy ziemi, które nie wyrządziły jednak większych strat. W kilku miejscach przerwano zostały przewody telegraficzne i elektryczne. Ofiar w ludziach niema.

Wulkan Jakedake leżący w Alpach japońskich na zachód od Matsumoto, rozpoczął dziś rano działalność i wyrzuca z wnętrza krateru olbrzymie masy popiołu. Wybuchom towarzyszą silne grzmoty podziemne. Osady ludzkie położone u stóp wulkanu musiały zostać ewakuowane, ponieważ grozi im zasypanie popiołem.

ZGON OBROŃCY NAMUR.

Bruksela, 18. 6. (PAT). General baron Mitchell, bohaterski obrońca twierdzy Namur w czasie wielkiej wojny, zmarł tu po krótkiej chorobie. Gen. Mitchell był dowódcą wojsk belgijskich w czasie okupacji Nadrenji.

WATYKAN A HISZPANJA.

Madryt, 18 czerwca. Nuncjusz apostolski w Madrycie wręczył wczoraj ministrowi spraw zagranicznych notę Stolicy Apostolskiej, której treść nie jest jeszcze znana.

HITLEROWCY W BIAŁYCH KOSZULACH.

Królewiec (PAT). W Pilawie odbył się zjazd hitlerowców, który zgromadził około 1500 osób. Celem omiędzia zakazu noszenia brązowych koszul uczestnicy zjazdu wystąpili w jednokolorowych koszulach, koloru białego. Podczas zjazdu urządzono szereg ćwiczeń i marszów.

Zakończenie XV Międz. Konferencji Pracy.

Czas pracy w kopalniach 7 3/4 godz.

Genewa, 18 czerwca. Po trzech tygodniach obrad zakończona została dziś w południe XV Międzynarodowa Konferencja Pracy, której przewodniczył stały delegat polski w Lidze Narodów, minister Sokal. Następną konferencja odbędzie się w roku przyszłym w Wiedniu, lub innym mieście europejskim, a w każdym razie poza Genewą, gdzie będzie się odbywała międzynarodowa konferencja rozbrojeniowa.

Na końcowym posiedzeniu Międzynarodowa Konferencja Pracy przyjęła w głosowaniu końcowym konwencję regulującą czas pracy w kopalniach węgla.

Konwencja przyjęta została 81 głosami przeciw 2 głosom delegatów rządu portugalskiego. Delegaci pracodawców wstrzymali się od głosowania. Wejście ona w życie w sześć

miesiący po ratyfikowaniu jej przez dwa państwa posiadające rozwinięte górnictwo z grupy państw następujących: Polska, Anglja, Belgja, Czechosłowacja, Francja, Holandia i Niemcy. Konwencja ustanawia czas pracy w kopalniach węgla kamiennego i brunatnego na 7 i trzy czwarte godziny dziennie i reguluje kwestję godzin nadliczbowych. Po upływie trzech lat od daty wejścia konwencji w życie mają być podjęte pertraktacje w sprawie dalszego obniżenia czasu pracy. Oprócz tego konwencja zawiera zasady porozumienia gospodarczego między państwami produkującymi węgiel w sprawie podziału rynków zbytu. Rokowania w tej sprawie mają być przeprowadzone przy współudziale Ligi Narodów.

Herriot o zbrojeniach Niemiec na morzu.

Paryż, 18. 6. (PAT). Deputowany Herriot, prezes grupy radykalno-socjalnej, zamieszcza w dzienniku „Ere Nouvelle“ artykuł, w którym pisze: Niemcy rzucili całemu światu rękawicę, budując „Deutschland“ i zmuszając marynarki wojenne wszystkich państw do przekształcenia swoich jednostek morskich. Nie należy zapominać — powiada autor — że koło r. 1936 Rzesza niemiecka będzie rozporządzała potężną marynarką wojenną nowego typu, którą śmiało będzie można uważać za niezwykłą. W Reichstagu socjaliści, którzy według swego własnego oświadczenia są naprzód Niemcami, a później dopiero socjalistami, głosowali za przyjęciem kredytów na budowę nowych okrę-

tów. Dlaczegoż więc — zapytuje prezes grupy radykalno-socjalnej — Francja nie ma przedsięwziąć odpowiednich środków dla zapewnienia swego bezpieczeństwa? Wszak budowa potężnych jednostek marynarki niemieckiej wywołała nową gorączkę zbrojeń morskich ze strony wszystkich państw, posiadających znaczniejsze floty.

ANGLJA ZMNIEJSZA FLOTE?

Londyn, 18. 6. (PAT). Lord admiralacji Alexander oświadczył, że od czasu zawieszenia broni wycofano z ogólnego tonażu sił morskich Imperjum brytyjskiego 2.020.195 ton większych i mniejszych statków, które nie zostały zastąpione innymi.

Gürtler tworzy rząd w Austrii.

Wiedeń, 18. 6. (PAT). Prezydent republiki powierzył wczoraj wieczorem kanclerzowi Enderowi misję utworzenia nowego rządu. Dr. Ender oświadczył, że powierzoną mu misję mógłby przyjąć jedynie pod pewnymi warunkami, a mianowicie, że parlament udzieli rządowi na odpowiedni okres czasu daleko idących pełnomocnictw w celu szybkiego przywrócenia równowagi budżetowej oraz w celu uzdrowienia austriackiego Zakładu Kredytowego.

DO UCHWALENIA PEŁNOMOCNICTW POTRZEBA GŁOSÓW SOCJALISTÓW.

Wiedeń, 18. 6. (PAT). „Reichspost“ wywołał, że warunki postawione przez dra Endera, są próbą dla parlamentaryzmu austriackiego i podkreśla, że tylko na podstawie tych warunków może wogóle dojść do skutku gabinet pod kierownictwem chrześcijańsko-socjalistycznym.

„Arbeiterzeitung“ zaznacza, że dr. Ender chce odgrażyć rolę Brueninga. Udzielenie nadzwyczajnych pełnomocnictw i wyłączenie parlamentu może być uchwalone tylko większością 2/3 głosów. Do większości tej potrzebne są zatem także i głosy socjaldemokratów. Trudno przypuszczać, by socjaldemokraci mogli głosować za udzieleniem pełnomocnictw rządowi reakcyjnemu, który chce zniszczyć ustawaodawstwo socjalne.

„Neues Wiener Tagblatt“ wskazuje na poważną sytuację finansową Austrii, która wymaga radykalnych reform budżetowych.

Ender złożył misję

Wiedeń (PAT). Z kół parlamentarnych donoszą, że rokowania dra Endera ze stronnictwami w sprawie nadzwyczajnych pełnomocnictw dla przyszłego rządu celem uporządkowania budżetu i sanacji Zakładu Kredytowego nie wydały pozytywnego rezultatu. Stronnictwo

wielkoniemieckie i Związek Chłopski były wprawdzie gotowe pod pewnymi warunkami zaakceptować plan dra Endera, natomiast socjaldemokraci stanęli na stanowisku wręcz odmownym. W tych warunkach złożył dr. Ender swoją misję w ręce prezydenta republiki Miklasa. Prezydent Miklas postanowił wobec tego wdrożyć kroki celem zlikwidowania przesilenia gabinetowego na innej podstawie.

W tym celu powołany został do Wiednia telegraficznie b. prezydent Rady narodowej Gürtler, umiarkowany polityk chrześcijańsko-socjalny, cieszący się sympatją także i w kołach opozycji. Dr. Gürtler przybył do Wiednia dziś o godz. 6 wieczorem i odbył natychmiast konferencję z prezydentem Miklasem. Jeszcze dziś nastąpi konferencja dra Gürtlera ze stronnictwami. Dr. Gürtler zaskarbił sobie jako długoletni prezydent Rady nadzorczej swoją obywatelską sympatię całej izby. Nazwisko jego było zawsze wymieniane, kiedy rozważano możliwość koalicji między stronnictwem chrześcijańsko-socjalnym a socjal-demokracją. Czy koalicja taka będzie i tym razem w programie dra Gürtlera, nie jest jeszcze pewnym. W każdym razie spodziewają się, że gabinet dra Gürtlera nie napotka zbyt trudności ze strony socjal-demokratów.

Wiedeń. (PAT) Na podstawie doniesienia karnego policja wiedeńska wdrożyła śledztwo przeciw jednemu z b. dyrektorów austriackiego Zakładu Kredytowego. Policja przeszła wynik dochodzeń prokuratorowi.

Paryż, 18 czerwca. Minister spraw zagranicznych Briand wyjechał do Nantes, aby wziąć udział w pogrzebie ofiar katastrofy okrętowej w charakterze deputowanego z tego miasta.

Kolektywizacja rolnictwa sowieckiego.

Prasa sowiecka drukuje sprawozdanie z obrad centralnego komitetu partji komunistycznej. Podczas tych obrad miano stwierdzić, że kolektywizacja obszarów zbożowych jest już prawie na ukończeniu. W niektórych częściach kraju na przykład na Krymie kolektywizowano już 80% gospodarstw rolnych. Ogółem w państwie sowieckim stworzono 200.000 kolchozów, w których złączono 13 milionów gospodarstw chłopskich i 4.000 dóbr państwowych. To kolchozy zajmują ogółem 2/3 powierzchni uprawnej całego państwa. Postanowiono wprowadzić w kolchozach system akordowy. Kolektywizacja ma być ukończona do wiosny 1932 roku.

W kolejnictwie miano stwierdzić również wielkie postępy. Ruch kolejowy ustępuje tylko ruchowi kolejowemu w Stanach Zjednoczonych. Do końca 1933 r. postanowiono zelektryfikować 4.000 km. linii kolejowych. W r. bieżącym koleje sowieckie mają otrzymać 1038 nowych lokomotyw i 50.000 wagonów towarowych i osobowych. W kolejnictwie postanowiono również wprowadzić system akordowy.

Centralny komitet partji komunistycznej uchwalił także rezolucję w sprawie budowy mieszkań w Moskwie, która odczuwa głód mieszkaniowy.

Lotnicy sowieccy nad granicą polską.

Wilno, 18. 6. (PAT). „Kurjer Wileński“, podaje, że na odcinku granicznym Wilejka zauważono samolot sowiecki który w ciągu dłuższego czasu krążył nad pograniczem polskim. Dnia 15 b. m. na odcinku granicznym Suchobawiszczyna ukazały się trzy samoloty sowieckie, które po okrążeniu kilku granicznych wsi, odleciały w kierunku Romajaska. Wczoraj nad Stolpcami przeleciał samolot, który po okrążeniu stacji, odleciał w kierunku Niegorzełaja. Loty samolotów sowieckich są związane z odbywającymi się manewrami sowieckiej floty powietrznej na Białorusi sowieckiej.

Niezwykła awantura w Tarcynie.

Tłum obiegł posterunek policji.

Warszawa 18. 6. (Telef. wł.). W Tarcynie, odległym około 30 km. od Warszawy, doszło wczoraj wieczorem do rozruchów na niezwykłym tle. Przed kilku dniami z miejscowego rozstru ucieki, wybitny dziur w ścianie, znany awanturnik tarczyński nazwiskiem Staniak, wczoraj jeden z policjantów spotkał Staniak na rynku i aresztował go. Ponieważ Staniak stawiał opór, policjant siłą zaprowadził go na posterunek. Natychmiast po aresztowaniu awanturnika zebrał się tłum jego przyjaciół, liczący przeszło 100 osób i obiegł posterunek, usiłując włamać się do wnętrza. Policjanci zamknęli się na żelazne sztaby i widząc, że może dojść do rozlewu krwi, zatelefonowali do Grójca o pomoc. Wkrótce przyjechali stamtąd samochodem czterej policjanci. Policjanci miejscowi mając odsiecz, wyszli z budynku i ruszyli na tłum, który rozbiegł się.

TRAGICZNA ŚMIERĆ GÓRNIKA.

Bruksela, 18. 6. (PAT). W jednej z kopalń południowej Belgji 4-metrowy blok węgla zniósł dźwiał górnik-Polaka Walentego Becala, rodem z Gostynia. Becala, który zbierał sobie skromną sumkę, postanowił wyjechać do ojczyzny, za którą tęsknił. W ostatnim prawie dniu pracy spotkała go śmierć.

FALSZERZE MONET.

Lwów, 18. 6. (PAT). Wczoraj odbyła się przed sądem przysięgłych rozprawa przeciw Izraelowi Tulkowi i Herszowi Rosenbergowi, oskarżonym o puszczenie w obieg fałszywych monet 5-złotowych. Pierwszego uniewinniono, drugiego zaś skazano na trzy lata ciężkiego więzienia.

Obniżka pensyj w Japonji.

Tokio, 18. 6. (PAT). Z dniem 1 czerwca obniżono pensje urzędników państwowych. Rząd mimo protestów, zwłaszcza ze strony funkcyjnarzuszów kolejowych, zmuszony był wprowadzić zniżkę ze względów budżetowych. Obniżka plac wynosi od 5% do 15%, nie dotyczy jednak pensyj poniżej 100 yen miesięcznie. Oszczędności osiągnięte w ten sposób wyniosić będą około 8 milionów yen rocznie, co stanowi jednak tylko część przewidzianego na rok bieżący niedoboru budżetowego, obliczonego na 100 milionów yen.

HOLOWANIE „NAUTILUSA“.

Waszyngton, 18. 6. (PAT) Łódź podwodna „Nautilus“ holowana jest do Queenstown w Irlandji przez krążownik Stanów Zjednoczonych „Wyoming“. Dziś rano zerwał się kabel holowniczy w odległości 570 mil od Queenstown, został jednak szybko naprawiony, tak, że oba statki odbywają dalszą podróż.

Drezno, 18 czerwca. Na przedmieściu Zitzschewag zderzyły się dziś dwa wozy tramwajowe, przy czem 17 osób odniosło rany, w tem 4 śmiertelne.

Dziś w kinoteatrze dźwiękowym „WANDA“ w kinoteatrze dźwiękowym ulica św. Gertrudy 5, tel. 124-13.

Mistrzowskie arcydzieło dźwiękowe realizacji genialnego H. POLLARDA twórcy filmu „Chata wuja Toma“.

Daleki od szablonu niezwykle fascynujący film odśladający z niebywałym realizmem tajemnic nieodgadnionej duszy ludzkiej!

LATARNIA MORSKA

Dramat życia i śmierci, obejmujący zarliwym współczuciem wyżyny i niziny arcydziełskich walk

W głównych rolach:

IMOGENA ROBERISON, JOHN MAC BROWN, ROBERT ELLIS.

Film, który stanowi atrakcję tegorocznej produkcji.

W programie dodatki dźwiękowe.

Początek seansów o godz. 5, 7, i 9.10, w niedzielę o godzinie 3, 5, 7, i 9.10.

Ceny miejsc normalne.

Rata**NAJLEPSZE OBUWIE NA LATO.****Rata**

3-90

Fason 4432-00
Dziecięce półbuteczki tenisowe z brązowego rypsu, na elastycznej gumowej podszewie. Nadzwyczaj tanie.

9-90

Fason 4662-77
Nasze oryginalne obuwie do każdego sportu. Niezniszczalne, a przytem bardzo tanie.

S 24 Pc.

3-90

Fason 1805-66
Gumowe pantofelki kąpielowe, chronią nogi przed okaleczeniem. Bardzo lekkie i przyjemne w noszeniu.

4-90

Fason 4435-00
Damski półbuteczek z brązowego rypsu, na gumowej podszewie. Niezbędny na lato.

9-90

Fason 1195-03
Piękne, płócienne pantofelki z białego rypsu, gustownie przybrane kolorem zielonym lub niebieskim.

12-90

Fason 3337-12
Męskie półbuteczki z trwałego, szarego płótna żaglowego; lekkie, przewiewne i wygodne. Do użytku w domu i w biurze.

Muzyka i Śpiew

jedynę w Polsce popularne pismo dla szerzenia kultury muzycznej i śpiewaczej, wychodzi jako miesięcznik rok XI.

„Muzyka i Śpiew“ pomieszcza na łamach Nru czerwcowego prócz treści literackiej, popularno-informacyjnej, utwór na chór mieszany, kompozycji

Ks. Dra Anton. Chłondowskiego
p. t.

„Graj Sieśni“.

Prenumerata roczna zł 8.—

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. św. Krzyża 11.
Konto P. K. O. Nr. 400.883

Exemplarze okazowe wysyła się na żądanie darmo.

SALONY,

otomany, tapczany, kanapy rozkładane, garnitury klubowe, materace włosienne, siatki — ratami

LUSZOWICZ

Kraków, Florjańska L. 44.

Na czas wakacji

zastąpię ks. proboszcza, lub obejmę kapelanję w miejscu zdrowym. Zgłoszenia do Administr. „Głosu Narodu“ pod „Kapelanja“.

Fortepian

krótki, krzyżowy czarny jak nowy, tanio sprzedaje Nowy Sącz, ul. Rejtana naprzeciw cmentarza — Sklarska.

BIELIZNA DAMSKA I MĘSKA

pończochy, skarpetki, rękawiczki, parasole, poleca

Zofia AKSAKOWA

Kraków, Wiślna 4.
Wszelkie przybory do szycia

Stróżostwa

poszukuje bezdzietne małżeństwo Zgłoszenia przyjmuję administracja „Głosu Narodu“ pod „stróżostwo“

AKTUALNE!!!**Księgarnia Krakowska, Kraków św. Krzyża 13**

poleca:

Kopler Leopold Dr. Prof., „Kościół a polityka“

Cena zł. 3-20

Z taką książką, jak „Kościół a polityka“ Koplera w polskim przekładzie Ks. Korzonkiewicza należy się zaznać dokładnie. W niej się znajdzie gotowe odpowiedzi na wątpliwości, które nas i drugich trapią. — gotowe odpowiedzi na modne zarzuty socjalistów i innych przeciwników, — gotowe odpowiedzi na najważniejsze zagadnienia t. zw. mieszane, wkraczające w dziedzinę świecką, a jednocześnie i w dziedzinę religijną. Dzieło to nie jest ani zbiorem kazań gotowych, ani też wiązaną szkieł lub planów do kazań, a przecież zasługuje na uwagę wszystkich kaznodziejów chociażby tylko przez to, że dostarcza sporo materiałów i argumentów do obrony stanowiska religii i Kościoła w społeczeństwie dzisiejszym. Jej obrony musi się podjąć również i ambona przez przemówienia na tematy apologetyczne. Oraz do takiej obrony warto poszukać u Ks. Koplera.

Ks. A. Sobczyński.

Przegląd Homiletyczny 1930 Nr. 1.

Wysyłka na zamówienia zamiejscowe odwrotna po doliczeniu rzeczywistych kosztów opłaty pocztowej.

Przepuklinowe Pasy

pachwinowe, pępkowe, udowe,

Opaski Brzuszne

Suspensoria, prostotrzymacze

Pończochy gumowe

dla cierpiących na nogi

Narzędzia Lekarskie

i artykuły gumowe

L. Knapiński, Kraków

ul. Mikołajska 7. Tel. 10505

Już wyszedł z druku i jest do nabycia

w KSIĘGARNI KRAKOWSKIEJ

Kraków, ul. św. Krzyża 13.

URZĘDOWY

ROZKŁAD JAZDY

NA OKRES LETNI 1931 ROKU

Cena zł. 5.—, po nadesłaniu należytości z góry na konto w P.K.O.

Nr. 404.620 (KSIĘGARNIA KRAKOWSKA), lub przekazem pocztowym zł. 6-15, za pobraniem

pocztowym zł. 6-95

Wysyłka odwrotna.

ANTONI MARCZYŃSKI.

31

„Gaz 303“.

— Kto tam? — pisał, wlepiając wzrok w portjerę.

— Kasjer, — odparł znajomy głos.

— Wejść.

Płatniczy wszedł z miną winowajcy.

— Sir, pragnę zaznaczyć na wstępie, że ani zarząd hotelu, ani nikt ze służby nie ponosi tu winy, — zaczął bardzo niepewnie, a Rafała aż ciarki przeszły; — domyśliłem się odrazu, kim pan jest, sir... proszę się nie dziwić, wszakże pańską fotografię reprodukowano tyle razy w czasopiśmie, ośmielałem się nawet domyślać, dlaczego pan zmieniał nazwisko, i proszę wierzyć, że uszanowaliśmy pańskie incognito, toteż... ehem, hum, hem...

— Kogo uszanowali? — bąknął Rafał po polsku, wykorzystując przerwę, spowodowaną wiele nienaturalnym kaszlem płatniczego. — Incognito uszanowali? Pięknie, ale mnie nie uszanują i wyleją. Przeczuwałem!...

— Krótko mówiąc, — jęknął tamten, przestępując z nogi na nogę, — pańska małżonka jest tutaj i pragnie się z panem zobaczyć, sir.

— Kto?! — wrzasnął Rafał, i podnosząc głos jeszcze wyżej, wsiadł na oglupiałego urzędnika: — Co to znaczy, u licha?! Jakaś mistyfikacja idjotyczna! Nie mam żadnej małżonki i nie chce znać tej pani, co...

— Masz, James! — zawołał głos kobiety i po małym szamotaniu z służącym hotelowym wpadła do pokoju, jak burza, pulch

na, strojna dama. — Nie chcesz mnie znać? Och, darling, cofnij te straszne słowa! Szukałam cię tyle dni, tygodni, a teraz, gdy cię nareszcie znalazłam, ty, niedobry powiadasz „nie znam tej pani“? No, James, James najdroższy, jedyny!

Nieprzerwany strumień wymowy płynął z silnie ukarminowanych usteczek, a w trakcie tego płatniczy rejterował dyskretnie ku drzwiom.

— Zaczekać, — warknął Rafał nieswoim głosem.

— Tak, słusznie, proszę zaczekać, — wtrąciła niewiasta, — zaczekać, aż wydam dyspozycje. Po pierwsze zaraz za drzwiami zapomni pan o scenie, jakiej pan był tutaj świadkiem, zrozumiano?

Płatniczy złamał się w pół.

— Mylady, znam mój obowiązek, — oświadczył uroczyście.

— Ja... — zaczął Rafał i urwał, nie wiedząc co począć właściwie.

— Po drugie, — ciągnęła dalej przybyła, zdejmując rękawiczki i kapelusz, z pod którego trysnęła kaskada pięknych, złotych włosów, utlenionych chyba dość dawno temu, skoro na rozdziaku była ciemnawa smuga. — Po drugie poleci pan pokojówce, aby z mojego pokoju przyniosła tu natychmiast neceser i mój sleeping-dress. Po trzecie każe pan tutaj przynieść dwie butelki szampana; dam sto franków napiwku extra, jeśli pan odgadnie moją ulubioną markę. To narazie wszystko.

— Mylady, —

— Stop! — huknął Rafał. Jego okrzyk osadził płatniczego w drzwiach.

— Stop, słusznie, darling... Dziękuję ci, żeś mi przypomniał najważniejsze... Otóż byłabyś zapomniiała powiedzieć, — zwró-

ciła się do kasjera, marzącego o tem, by nareszcie znaleźć się za drzwiami, — że w księdze przyjezdnych naley zmienić moje nazwisko z Rabbit na Lapin, uważa pan? Skoro mój małżonek przybrał taki pseudonim, trudno żądać, aby jego żona nazywała się tutaj inaczej, ha, ha, ha. Gotówby kto pomysłić, ha, ha, ha...

— Mylady, — pozwolę sobie zauważyć, że przepisy pol...

— Gwiżdżę stale na wszelkie przepisy, rozumie pan? — wtrąciła, tupiąc energicznie. — Skoro pan ma skrupuły, załatwię to jutro z dyrektorem. A teraz, — szampana, prędko... jestem spragniona... — Oczekała, aż się drzwi zamknęły za wychodzącym i podeszła do osłupiałego Rafała: — Jestem spragniona twoich pocałunków przede wszystkim, och, James... Pokaż-że się, mruku kochany. Schudłeś mi trochę. Z tęsknoty za swoją Dor, prawda? Schudłeś się nie nie zmienił poza tem; pozostałeś takim mrukiem, jak zawsze, — trąkotała, tuląc się do niego coraz goręcej.

Rafał zdecydował się po gruntownym namyśle pozostawić wypadki ich własnemu biegowi. Instykt go ostrzegł, że z tą energiczną babą niema żartów, i byłoby nonsensem tłumaczyć jej, iż zachodzi tu fatalne nieporozumienie. „Narobiłaby wrzasku na cały hotel“, przewidywał słusznie; „Amerykanki, wyoszczędzone na prohibicji, mają słabą głowę, — daj sobie podchmieli, wymknę się z pokoju pod jakimś pozorem i zwiędę do Solanki“. Niech on tam radzi, jak z tego wybrnąć, układał sobie w głowie, kłopotując się tylko na myśl, że w ryjanie nie będzie mógł uciec. Już dwukrotnie podchodził do swego ubrania, lecz fertyczna pani Dorothy wyrwała mu je z ręki, dowo-

dzając, że ta „nowa pyjama“ jest ogromnie twarzowa i „darling“ ma w niej pozostać.

Tymczasem przyniesiono szampan, a w minutę później żądana walizeczka i przesłizny „sleeping-dress“. Pani Dorothy, spragniona „nastroju“, zamknęła drzwi na klucz i zgasiła główne światło, pozostawiając tylko stojącą lampę, przysłoniętą złocistym abażurem.

— Przywiozłam ci to, co tak lubisz, James najdroższy, — rzekła, wysypując na kanapę całą zawartość walizki. „To“ było zielonkawym płynem, uwiecznionym w kryształowym flakonie i zapachniało tak ponętnie, że Rafał, który nigdy nie był abstynentem, zabrał się z dużym zapałem do „próbowania“. Sumienna analiza nieznannej cieczy wprawiła go w szampański humor jeszcze przed rozpoczęciem szampana. Pozostał jednak mrukiem, pamiętając, że prawdziwy sir James Rabbit odznacza się chroniczną małowównością, a całą, rozpięającą go wesołość pchnął w koryto frywolnych myśli; najbardziej radowała go perspektywa przyszłych opowieści, odpowiednio przykoloryzowanych, jakimi będzie częstował Baltazara i innych przyjaciół warszawskich. Samo się przez się rozumie, że w świetle tych opowiadań pulchna i już nie pierwszej młodości pani Dorothy miała odmłodnieć o dobre dzieśnięt wiosenek, stać się najpiękniejszą kobietą Ameryki, niedoszlą „Miss Universum“, a jej zabawna pomyłka miała być doprowadzona aż do słodkiego epilogu. „Będą pękać z zazdrości“, cieszył się, „tylko, czy wierzą?“ miał zmartwienie.

Gejzer perlistego śmiechu wyrwał go z zadumy.

(Dalszy ciąg nastąpi.)